

Zienswijzennota

Aanvraag hondenpension

Rijksstraatweg 188 te Loenen aan de Vecht

Datum:
mei 2019

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	1
1 Inleiding.....	4
1.1 Doel van deze nota.....	4
1.2 Overzicht van zienswijzen en ontvankelijkheid.....	5
1.3 Voorgeschiedenis.....	7
2 Zienswijzen reclamant.....	9
2.1 Wettelijke procedure.....	9
2.2 Vooringenomenheid.....	9
2.3 Informatieavond.....	10
2.4 Provinciaal belang en landschappelijke inpassing.....	10
2.5 Voorwaarden omgevingsvergunning.....	11
2.6 Oppervlakteberekening.....	11
2.7 Toename verkeer.....	11
2.8 Beslissingsbevoegdheid.....	12
2.9 Bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord.....	12
2.10 Geluid.....	13
2.11 Bouwvlak.....	14
2.12 Ammoniak depositie.....	15
2.13 Aanwezige bouwwerken.....	15
2.14 Stedelijke ontwikkeling.....	16
2.15 Sloop.....	17
2.16 Nieuwbouw.....	17
2.17 Agrarische beoordelingscommissie.....	18
2.18 Aantal nevenfuncties.....	19
2.19 Intensieve veehouderij.....	19
2.20 Oppervlakte nevenfuncties.....	19
2.21 Richtwaarden geluid.....	20
2.22 Software geluid.....	21
2.23 Variabelen geluid.....	21
2.24 Blaftijd.....	22
2.25 Beoordeling aanvraag.....	23
2.26 Handleiding meten rekenen industrielawaai.....	23
2.27 Software Geomilieu v. 3.11.....	23
2.28 Geluidwerende voorziening.....	24
2.29 Toegepaste materialen.....	24
2.30 Bronniveau.....	25
2.31 Betrouwbaarheid (beoordeling) geluidsrapportages.....	25

2.32	Manifest	26
2.33	Beplantingsplan	26
2.34	Landschappelijke inpassing.....	26
2.35	Advies Agrarische beoordelingscommissie	27
2.36	Geluidsreductie geluidschermen	27
2.37	Extreme blaffers.....	28
2.38	Besluit houders van dieren	28
2.39	Toegepaste procedure.....	29
2.40	Archeologisch onderzoek	30
2.41	Planschade	30
2.42	Feitelijke en aangevraagde situatie	31
2.43	Stikstofdepositie.....	31
2.44	Goede ruimtelijke ordening.....	32
3.	Zienswijzen reclamant IX	33
3.1	Woon- en leefklimaat	33
3.2	Strijd bestemmingsplan	33
3.3	Provinciale Ruimtelijke Verordening	34
3.4	Nevenactiviteit.....	34
3.5	Goede ruimtelijke ordening.....	35
3.6	Gemengd gebied	35
3.7	dB(A).....	36
3.8	Blafterperiode.....	36
3.9	Blaftijd	37
3.10	Brongegevens.....	38
3.11	Invloed wind	38
3.12	Gedrag inrichtinghouder	38
3.13	Buitenverblijven	39
3.14	Best beschikbare techniek.....	39
3.15	Planschade	40
4.	Zienswijzen reclamant X	41
4.1	Provinciale Ruimtelijke Verordening	41
4.2	Redelijke eisen van welstand	41
4.3	Landschappelijke inpassing.....	41
4.4	Effect geluidschermen	42
4.5	Geluidsoverlast	42
5.	Zienswijzen reclamant XI	43
5.1	Strijd bestemmingsplan	43
5.2	Nevenactiviteit.....	43
5.3	Toepassing artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3° Wabo.....	44

5.4	Goede ruimtelijke onderbouwing	44
5.5	Zorgvuldige voorbereiding	45
5.6	Belangenafweging	46
5.7	Geluidsoverlast	46
5.8	Woon- en leefklimaat	47
5.9	Planschade	47
5.10	Verkeersstroom	47
5.11	Belangenafweging	48
6.	Zienswijzen reclamant U	49
6.1	Provinciale Ruimtelijke Verordening	49
6.2	Landschappelijke inpassing	49
6.3	Situering in relatie tot bouwvlak	50
6.4	Verklaring van geen bedenkingen	50
6.5	Programmatische Aanpak Stikstof	51
6.6	Ladder van duurzame verstedelijking	51
6.7	Actuele haalbaarheidsonderzoeken	52
6.8	Aantal nevenfuncties	52
6.9	Redelijke eisen van welstand	53
6.10	Brongegevens	53
6.11	Geluidsreductie ten gevolge van geluidscherm	53
6.12	Keur	54
6.13	Beplantingsplan	54
6.14	Belangenafweging	55
6.15	Behoefte	55
6.15	Planschade	56

1 Inleiding

1.1 Doel van deze nota

Op 9 augustus 2013 is een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen voor het uitbreiden van een inrichting met een hondenpension op de locatie Rijksstraatweg 188 in Loenen aan de Vecht, gemeente Stichtse Vecht.

De ontwerpbeschikking is op 1 mei 2018 gepubliceerd in het Gemeenteblad (officiële uitgave van de gemeente Stichtse Vecht), op de gemeentelijke website en www.ruimtelijkeplannen.nl. Op 1 mei 2018 is de ontwerpbeschikking gepubliceerd in de Staatscourant.

Overeenkomstig afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) heeft de ontwerpbeschikking met bijbehorende stukken vanaf 2 mei 2018 tot en met 13 juni 2018 gedurende zes weken ter inzage gelegen. In deze periode zijn zienswijzen ingekomen.

Het doel van deze nota is een korte zakelijke weergave van de binnengekomen zienswijzen en het standpunt daarover van het college van burgemeester en wethouders van Stichtse Vecht. De eerder opgestelde zienswijzennota van 24 april 2018 maakt integraal onderdeel uit van de onderhavige zienswijzennota.

In § 1.2 worden de binnengekomen zienswijzen en de ontvankelijkheid benoemd.

In § 1.3 wordt kort ingegaan op de voorgeschiedenis van het initiatief.

In de hoofdstukken 2 t/m 7 worden de zienswijzen samengevat en beantwoord.

Deze nota is op 2 april 2019 voorlopig vastgesteld door het college van Burgemeester en Wethouders. Daarna is de initiatiefnemer in de gelegenheid gesteld om aanvullingen te geven op de nota. Naar aanleiding van de reactie van de initiatiefnemer is deze zienswijzennota op enkele punten aangevuld. De definitieve versie is vervolgens op 11 juni 2019 door het college van Burgemeester en Wethouders vastgesteld.

Leeswijzer:

Wit: oorspronkelijke tekst van de nota van april 2019

Geel: toegevoegde tekst

Dubbel doorgestreept: verwijderde tekst uit de nota van april 2019 en is geen onderdeel van de definitieve nota van mei 2019

1.2 Overzicht van zienswijzen en ontvankelijkheid

	Nr.	Adres	Postcode	Plaats	Naam
1				Loenen aan de Vecht	
2				Loenen aan de Vecht	
3				Loenen aan de Vecht	
4				Loenen aan de Vecht	
5				Loenen aan de Vecht	
6				Loenen aan de Vecht	
7				Loenen aan de Vecht	
8				Loenen aan de Vecht	
9				Loenen aan de Vecht	
10				Loenen aan de Vecht	
11				Loenen aan de Vecht	
12				Loenen aan de Vecht	
13				Loenen aan de Vecht	
14				Loenen aan de Vecht	
15				Loenen aan de Vecht	
16				Loenen aan de Vecht	
17				Loenen aan de Vecht	
18				Loenen aan de Vecht	
19				Loenen aan de Vecht	
20				Loenen aan de Vecht	
21				Loenen aan de Vecht	
22				Loenen aan de Vecht	
23				Loenen aan de Vecht	
24				Loenen aan de Vecht	
25				Loenen aan de Vecht	
26				Loenen aan de Vecht	
27				Loenen aan de Vecht	
28				Loenen aan de Vecht	
29				Loenen aan de Vecht	
30				Loenen aan de Vecht	

31	I			Loenen aan de Vecht	
32	I			Loenen aan de Vecht	
33	I			Loenen aan de Vecht	
34	I			Loenen aan de Vecht	
35	I			Loenen aan de Vecht	
36	I			Loenen aan de Vecht	
37	I			Loenen aan de Vecht	
38	I			Loenen aan de Vecht	
39	I			Loenen aan de Vecht	
40	I			Loenen aan de Vecht	
41	I			Loenen aan de Vecht	
42	I			Loenen aan de Vecht	
43	I			Loenen aan de Vecht	
44	I			Loenen aan de Vecht	
45	I			Loenen aan de Vecht	
46	I			Loenen aan de Vecht	
47	I			Loenen aan de Vecht	
48	I			Loenen aan de Vecht	
49	I			Loenen aan de Vecht	
50	I			Loenen aan de Vecht	
51	I			Loenen aan de Vecht	
52	II			Loenen aan de Vecht	
53	III			Loenen aan de Vecht	
54	IV			Loenen aan de Vecht	
55	V			Loenen aan de Vecht	

De zienswijzen zijn tijdig ingediend indien deze binnen de termijn zijn verzonden en uiterlijk een week na afloop van de termijn zijn ontvangen (artikel 3:16, derde lid, in samenhang gelezen met artikel 6:9, tweede lid, van de Awb). De zienswijzen zijn tijdig ingekomen.

1.3 Voorgeschiedenis

Aanvrager heeft eerder, op 3 oktober 2007, een aanvraag om bouwvergunning ingediend voor het realiseren van een hondenpension met buitenverblijven op het perceel Rijksstraatweg 188.

De toenmalige gemeenteraad van Loenen weigerde echter vrijstelling te verlenen als bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de Wet Ruimtelijke Ordening en ook het toenmalige college van Loenen was niet bereid om bouwvergunning en vrijstelling te verlenen voor de overschrijding van de maatvoering van niet-agrarische nevenactiviteiten. Aan deze weigeringen lag, eenvoudig gezegd, ten grondslag dat het bouwplan in strijd was met het destijds vigerend bestemmingsplan 'Landelijk Gebied'. Ook zou het hondenpension naar verwachting geluidoverlast veroorzaken. De raad en het college hebben hun besluiten in bezwaar gehandhaafd.

Bij uitspraak van 23 mei 2011 (zaak nr. 09/3084) heeft de rechter de hiervoor beschreven besluiten vernietigd en de raad en het college opgedragen nieuwe besluiten te nemen. De vrees voor geluidsoverlast ten opzichte van de autonome situatie was volgens de rechter met geen enkel objectief gegeven onderbouwd. Ook het in opdracht van aanvrager opgesteld akoestisch rapport en het akoestisch rapport van de toenmalige Milieudienst Noord-West Utrecht waren volgens de rechter van belang. Uit die rapporten volgde dat het hondenpension, uitgaande van een 'worst case-situatie', zou voldoen aan de daaraan te stellen geluidsnormen. Daarmee was het aspect geluid volgens de rechter geen reden om de aanvraag te weigeren.

Aanvrager heeft na overleg met de gemeente op 30 september 2011 een nieuwe aanvraag onder de Wet algemene bepalingen omgevingswet (Wabo) ingediend om een omgevingsvergunning voor een hondenpension met buitenverblijven.

Op 16 maart 2012 heeft aanvrager de aanvraag van 3 oktober 2007 en de aanvraag van 30 september 2011 ingetrokken.

Hierna, op 9 augustus 2013, is opnieuw een aanvraag ingediend.

In 2014 is een ontwerpbeschikking ter inzage gelegd. Hierop zijn diverse zienswijzen gegeven. Deze zienswijzen hebben vervolgens geleid tot aanvullende onderzoeken. Er is nieuw akoestisch onderzoek uitgevoerd en de zienswijzen zijn in concept beantwoord. De aanvullende onderzoeken zijn beoordeeld door de Omgevingsdienst regio Utrecht (ODRU). Daarna heeft de aanvraag enige tijd stilgelegen.

In september 2017 is de gemeenteraad een zogeheten verklaring van geen bedenkingen gevraagd. Omdat de gemeenteraad vond dat zij daartoe niet bevoegd is, heeft zij het voorstel daartoe teruggezonden.

In de periode oktober 2017 tot en met februari 2018 heeft de aanvrager tekeningen aangepast en diverse onderzoeken geactualiseerd.

Per 1 januari 2016 vallen de aangevraagde milieuactiviteiten niet meer onder de vergunningplicht van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). De aanvraag om omgevingsvergunning voor het onderdeel milieu wordt derhalve sindsdien aangemerkt als melding in het kader van het Activiteitenbesluit milieubeheer (Activiteitenbesluit). Een melding noch de acceptatie daarvan zijn een besluit waartegen rechtsmiddelen kunnen worden aangewend. Alle ingediende zienswijzen met betrekking tot het onderdeel milieu worden daarom niet inhoudelijk behandeld. Op zienswijzen die betrekking hebben op het aspect 'geluid', wordt wel inhoudelijk gereageerd. Dit aspect raakt namelijk de vraag of het hondenpension past binnen een goede ruimtelijke ordening. Indien dat niet het geval is, moet de omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo, in samenhang gelezen met artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3o, van de Wabo worden geweigerd.

Eerder ingediende zienswijzen hebben geleid tot het indienen van een nader akoestisch rapport van 23 oktober 2017 met kenmerk 2760ao17216 v5 van G&O Consult. Op basis van dit rapport moet geconcludeerd worden dat voor wat betreft het hondenpension aan de geluidsvoorschriften van het Activiteitenbesluit wordt voldaan. Het is dus niet noodzakelijk dat, voor wat betreft het aspect 'geluid', op grond van het Activiteitenbesluit maatwerkvoorschriften worden gegeven. Voor het aanvoeren van ruwvoer ten behoeve van het houden van vee wordt wel een maatwerkvoorschrift opgelegd.

2 Zienswijzen reclamant X

2.1 Wettelijke procedure

De wettelijk voorgeschreven procedure is in deze niet of niet juist is gevolgd, met alle gevolgen van dien. Zo is het ontwerp te laat ter inzage gelegd met een kortere termijn voor het geven van een zienswijze tot gevolg. Ook verschilde het ontwerp dat op het gemeentehuis ter inzage lag met het ontwerp dat via www.ruimtelijkeplannen.nl te raadplegen was en ontbrak het advies van MooiSticht d.d. 18 december 2017 in het bouwdoossier. Het laatste wringt omdat verwezen is naar dit advies in verband met de constatering dat de noodzakelijk geachte geluidsschermen buiten het bouwvlak waren gesitueerd.

Reactie:

Onder verwijzing naar de eerder weergegeven data: het ontwerp is niet te laat ter inzage gelegd. Evenmin verschilde het ontwerp dat ter inzage lag met het ontwerp dat via [ruimtelijkeplannen.nl](http://www.ruimtelijkeplannen.nl) te raadplegen was. Dit leidt tot de conclusie dat geen fouten zoals beschreven zijn gemaakt. De verwijzing naar het advies van MooiSticht d.d. 18 december 2017 kan niet begrepen worden, aangezien volgens de tekening van 13 april 2018 de voorgestelde geluidsschermen binnen het bouwvlak worden opgericht.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.2 Vooringenomenheid

Onder verwijzing naar documenten die met behulp van de Wet openbaarheid van bestuur openbaar zijn gemaakt, wordt herhaaldelijk gesteld dat het hondenpension het resultaat is van bestuurlijke vooringenomenheid en dat deze bestuurlijke vooringenomenheid op verschillende manieren in deze en voorafgaande procedures tot uitdrukking komt / is gekomen. De reden van die vooringenomenheid wordt onder meer gezien in de hiervoor beschreven documenten. Uit die documenten volgt dat de motivatie om medewerking te verlenen volledig berust op de inschatting dat vanwege ambtelijke wanprestaties en onbehoorlijk bestuur mogelijk een schadevergoeding zal worden geëist in het geval het hondenpension geen doorgang vindt. Land - Bouwman c.s. menen ook dat ambtenaren van Gedeputeerde Staten zeer gevoelig zijn gebleken om provinciale regelgeving aan te passen aan de wensen van behandelend ambtenaren.

Reactie:

De voorliggende omgevingsvergunning kent een bijzonder lange voorgeschiedenis. Betreurd wordt dat in die voorgeschiedenis en bijbehorende documenten aanleiding wordt gezien om te vooronderstellen dat, inmiddels, een verplichting tot medewerking is ontstaan. Dat is niet het geval. De reden tot medewerking is gelegen in het feit dat het hondenpension, na afweging van alle relevante belangen, verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.3 Informatieavond

Tijdens de informatieavond van 11 april 2018 is onvoldoende informatie verstrekt door de gemeente. Bovendien waren niet alle omwonenden uitgenodigd.

Reactie:

Doel van de avond was belangstellenden te informeren over de procedure en de voorliggende aanvraag. Tijdens de avond zijn diverse vragen gesteld en (deels in een later stadium) beantwoord. De gestelde vragen zijn in besluitvorming betrokken. Gekozen is om omwonenden aan de noordzijde van de gesitueerde bouwlocatie uit te nodigen. Ook was een aantal raadsleden aanwezig.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.4 Provinciaal belang en landschappelijke inpassing

De omgevingsvergunning is strijdig met bepaalde provinciale belangen. Gesteld wordt dat de beeldkwaliteitsparagraaf niet motiveert waarom het plan een aanwinst is voor de kernkwaliteiten van het landschap ter plekke. Ook wordt opgemerkt dat de voorgenomen ontwikkeling, waarbij bestaande oost-west doorzichten worden bebouwd en beplant, niet bijdraagt aan het gewenste open landschap. Aan lid 7c van artikel 4.14 van de Provinciale ruimtelijke verordening 2013 wordt niet voldaan aangezien de belemmering van omliggende agrarische bedrijven met de voorgestane ontwikkeling een feit is alsook de planschade die omwonenden zullen ondervinden.

Reactie:

*Uit paragraaf 3.2.3 van de ruimtelijke onderbouwing volgt dat het gevraagde hondenpension niet in strijd is met enig provinciaal beleid c.q. verordening (de ruimtelijke onderbouwing is overigens op dit punt ook voorgelegd ter beoordeling aan de provincie, de provincie is akkoord). **Wat betreft lid 7c wordt verwezen naar punt 6.1 van deze nota.** Dat gezegd hebbende:*

Het hondenpension brengt niet met zich dat het landschap ter plekke ingrijpend wordt gewijzigd. Bovendien wordt het hondenpension landschappelijk ingepast: in de strook van 20 meter aan de westzijde komen twee notenbomen te staan, aangevuld met liguster, hazelaar en gewone vlier. In de strook van 60 meter aan de noordzijde komen (knot)wilgen, ook aangevuld met liguster, hazelaar en gewone vlier. Daarbij blijft de huidige oost-west oriëntatie en situering van het agrarische bedrijfsperceel behouden. Zodoende kan dit deel van de zienswijze niet begrepen worden.

De beoogde voorziening voldoet aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening. De ontwikkeling leidt tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.5 Voorwaarden omgevingsvergunning

De voorwaarden van de omgevingsvergunning zijn niet handhaafbaar, aangezien handhaving nauwelijks plaatsvindt.

Reactie:

De voorschriften van de voorliggende omgevingsvergunning zijn handhaafbaar. Daarbij kan handhaving ten alle tijde geïnitieerd worden door een verzoek om handhaving, daargelaten het feit dat binnen de gemeente Stichtse Vecht actief toezicht wordt gehouden en handhavend wordt opgetreden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.6 Oppervlakteberekening

Aan lid 7a wordt niet voldaan door een verkeerde berekening: er wordt meer gebouwd (meer dan 500 m²) dan gesloopt (322 m²; als de vaste mestopslag ook gesloopt wordt is het 446 m²).

Reactie:

Gedoeeld wordt op het zevende lid van artikel 4.13 van de Provinciale ruimtelijk verordening, Provincie Utrecht 2013. Onder a van dat lid valt te lezen:

Een ruimtelijk plan kan bestemmingen en regels bevatten die nevenactiviteiten toestaan, mits voldaan is aan de volgende voorwaarden:

a. de oppervlakte aan bedrijfsbebouwing wordt niet vergroot:

(...).

Het gevraagde hondenpension heeft, in tegenstelling tot wat wordt gesteld, een oppervlakte van ca. 446 454 m². Om het hondenpension mogelijk te maken, wordt een deel bestaande bedrijfsbebouwing met eenzelfde oppervlakte gesloopt. Deze voorwaarde in de vergunning wordt aangescherpt en naleving daarvan zal worden gecontroleerd. Aldus wordt voldaan aan de zojuist weergegeven eis.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt **niet wel** tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.7 Toename verkeer

De erfinrichting is discutabel. Het gaat daarbij met name om de inrit waar het fietspad voortdurend geblokkeerd zal worden op een zeer gevaarlijke locatie (in de spits staan daar files). Ook van belang is dat op de N402/Slootdijk dikwijls ongelukken plaatsvinden met letselschade. Het voorgenomen hondenpension zal een significante aantrekkende werking op het verkeer hebben op een daarvoor ongeschikte locatie.

Reactie:

Het hondenpension leidt tot een beperkte toename van het autoverkeer. Uitgegaan wordt van maximaal 16 vervoersbewegingen per dag vanwege het hondenpension. Daarbij wordt geparkeerd op het eigen terrein van aanvrager. De afwikkeling van het verkeer vindt plaats via de bestaande uitrit. Het extra aantal vervoersbewegingen kan worden opgenomen in het heersend verkeersbeeld van de Rijksstraatweg. De veiligheid van voetgangers en fietsers is zodoende niet in het geding. Voorts wordt verwezen naar hetgeen hierover in de ruimtelijke onderbouwing is opgenomen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.8 Beslissingsbevoegdheid

Het college is niet bevoegd te beslissen op de aanvraag waartegen in het verleden veel verzet was van de voormalige gemeenteraden. Ter staving van dit standpunt wordt verwezen naar de verklaring van geen bedenkingen van 22 november 2011. Daarin valt te lezen dat een verklaring van geen bedenkingen nodig is, indien de ontwikkeling de schaal of de structuur van het buitengebied, de kleine kernen, de buurt of wijk overschrijdt. Ook van belang is een passage in het raadsbesluit van 2 december 2015 inhoudende dat de gemeenteraad alsnog zou worden betrokken bij besluitvorming ter zake.

Reactie:

In aanmerking genomen dat het hondenpension een ontwikkeling is die de schaal en structuur van het buitengebied niet overschrijdt en gelet op paragraaf III d van de door de raad bij besluit van 22 november 2011 vastgestelde lijst met categorieën van gevallen waarin geen verklaring van geen bedenkingen nodig is, is het college namens de raad bevoegd op de aanvraag te beslissen en is een verklaring van geen bedenkingen niet vereist. De raadscommissie fysiek domein, blijkens haar vergadering van 5 september 2017, onderschrijft dit oordeel.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.9 Bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord

Op basis van vragen werd het plangebied na terinzagelegging vergroot met 1.500 m² om het hondenpension veilig te stellen.

Reactie:

Dit deel van de zienswijze refereert aan de vaststelling van bestemmingsplan 'Landelijk gebied Noord'. Gesteld wordt dat het agrarisch bouwvlak ter plekke destijds is vergroot ten behoeve van het hondenpension. Dienaangaande het volgende:

Het bestemmingsplan 'Landelijk gebied Noord', althans dat deel van dit bestemmingsplan dat betrekking heeft op het perceel Rijksstraatweg 188, kan via deze procedure niet ter discussie worden gesteld. Daarbij is ook van belang dat de procedure tot het vaststellen van voornoemd bestemmingsplan volgens de

wettelijke bepalingen is doorlopen, waarbij een ieder op correcte en voldoende wijze is geïnformeerd. Er zijn mogelijkheden geweest tot inspraak en het indienen van een zienswijze en waar nodig hebben deze tot aanpassing van het plan geleid. Indien men destijds van mening was dat het agrarisch bouwvlak ter plekke op onjuiste gronden is vergroot, lag het om dit in de bestemmingsplanprocedure kenbaar te maken. Dit is niet gebeurd. Verder wordt geconstateerd dat niet bestreden wordt dat het hondenpension voorzien wordt op het desbetreffend agrarisch bouwvlak.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.10 Geluid

Ongeveer 40 gezinnen zullen geconfronteerd worden met een geluidsbron die aanzienlijk bijdraagt aan de gemiddelde geluidbelasting over een etmaal. Gevoelen worden op het conserverend karakter van het vigerend bestemmingsplan. Deze verbiedt nieuwe geluid producerende ontwikkelingen (zie pagina 41 van de toelichting van het bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord).

Reactie:

Ten behoeve van het hondenpension wordt juist gemotiveerd afgeweken van het vigerend bestemmingsplan. De verwijzing naar het, in beginsel, conserverend karakter van dit bestemmingsplan, mist daarom betekenis. Dit onderdeel van de zienswijze leidt derhalve niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning. Desondanks wensen wij, ter verduidelijking, hieronder in algemene zin te schetsen hoe de belangen van omwonenden zijn betrokken:

Er is indringend getoetst of ter plaatse van geluidgevoelige bestemmingen voldaan kan worden aan de toepasselijke geluidgrenswaarden en of alle activiteiten tezamen (hondenpension en veehouderij) in overeenstemming zijn met een goede ruimtelijke ordening. In de ruimtelijke onderbouwing van 25 januari 2017 zijn de ruimtelijke effecten van het hondenpension beschreven en is behoorlijk gemotiveerd dat aan toepasselijke ruimtelijke wet- en regelgeving wordt voldaan. Wat betreft het aspect geluid: uit paragraaf 6.1 van het bij de ruimtelijke onderbouwing van 25 januari 2017 behorende akoestisch onderzoek van 15 juli 2016 (vervangen door geluidsonderzoek van 23 oktober 2017) volgt dat het hondenpension op zichzelf en tezamen met de veehouderij voldoen aan een goede ruimtelijke ordening. Om de bescherming van de omgeving tegen geluidhinder te borgen, worden aan de omgevingsvergunning extra voorschriften verbonden.

Verder is het goed om rekenschap te geven van de afstanden en normen die van toepassing zijn:

Het hondenpension kwalificeert als zgn. categorie 3.2-bedrijf, waarvoor in het kader van een goede ruimtelijke ordening aansluiting wordt gezocht met de VNG-notitie 'Handreiking Bedrijven en milieuzonering' (Handreiking) uit 2009. In de Handreiking geldt als eerste stap een indicatieve afstand van 100 meter tot geluidgevoelige bestemmingen (zoals woningen). Bij een gemengd gebied als de onderhavige bedraagt de afstand 50 m. Indien deze afstand niet wordt gehaald, is de tweede stap om te toetsen aan de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A), geldend als langtijdgemiddelde beoordelingsniveau etmaalwaarde voor gemengd gebied. Voor piekgeluiden geldt een voorkeursgrenswaarde van 70 dB(A). De afstand tot de dichtstbijzijnde burgerwoning bedraagt meer dan 100 m.

Voor geur geldt overeenkomstig de VNG-brochure een richtafstand van 30 meter tot hindergevoelige functies, welke afstand 10 meter bedraagt voor geurvoelige objecten gelegen in een gemengd gebied. Aan beide afstanden wordt ruimschoots voldaan.

Zoals hiervoor vermeld, wordt aan de gestelde richtafstanden van de VNG-brochure voldaan. In beginsel is er dus geen akoestisch onderzoek noodzakelijk voor de inpassing van het hondenpension. Ondanks dat dit volgens vaste jurisprudentie niet noodzakelijk is, is er wel akoestisch onderzoek verricht om de ruimtelijke inpasbaarheid zorgvuldig te kunnen beoordelen en is besloten op grond van dit akoestisch onderzoek om nadere regels aan de omgevingsvergunning te verbinden die een goede ruimtelijke ordening borgen.

Voor geluid is apart onderzoek verricht. De voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) voor langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en 70 dB(A) piekgeluiden worden in het kader van een goede ruimtelijke ordening niet overschreden als gevolg van de realisatie van het gevraagde hondenpension. Hierbij is uitgegaan van een geluidscherm bij de inrichting, het aantal honden in de aanvraag en de verblijfsduur van die honden buiten de verblijven in de aanvraag. In het kader van een goede ruimtelijke ordening worden geluidsvoorschriften in de omgevingsvergunning opgenomen om de aangevraagde geluidsuitstraling te borgen.

Naast een goede ruimtelijke ordening vallen inrichtingen ook onder het Activiteitenbesluit. Op grond van het Activiteitenbesluit gelden er voor veehouderijen aparte geluidsnormen. De normen voor zowel het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau (45 dB(A)) als de piekniveaus (70 dB(A)) in het Activiteitenbesluit worden niet overschreden, behoudens 12 keer per jaar voor het aanvoeren van ruwvoer. Deze overschrijding is echter het gevolg van de reeds bestaande bedrijfsvoering waar deze omgevingsvergunning niet in voorziet. Dit kan worden toegestaan middels maatwerkvoorschriften, in een aparte procedure die geen verband houdt met de voorliggende aanvraag. De bovenvermelde normen van 50 en 70 dB(A) worden ook in dit besluit genoemd. De normen voor zowel het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau (50 dB) als de piekniveaus (70 dB) in het Activiteitenbesluit worden niet overschreden, behoudens 12 keer per jaar voor het aanvoeren van ruwvoer. Deze overschrijding is echter het gevolg van de reeds bestaande bedrijfsvoering waar deze omgevingsvergunning niet in voorziet. Dit kan worden toegestaan middels maatwerkvoorschriften, in een aparte procedure die geen verband houdt met de voorliggende aanvraag.

Voor geur geldt een afstand van 30 meter tot hindergevoelige functies. Binnen deze afstand zijn geen hindergevoelige functies aanwezig. Overigens bedraagt de richtafstand bij een gemengd gebied waarvan in casu sprake is 10 meter. Aan deze richtafstand wordt ruimschoots voldaan.

Voor de volledige toetsing aan de diverse milieuaspecten, wordt - tot slot - verwezen naar paragraaf 3.3 e.v. van de ruimtelijke onderbouwing van 25 januari 2017.

Overigens verdient opmerking dat het hondenpension geen hobby betreft, maar een (ondergeschikte) nevenfunctie bij een bestaande veehouderij. Dat het hondenpension een (ondergeschikte) nevenfunctie bij de bestaande veehouderij is, volgt uit het advies van de Agrarische beoordelingscommissie van 3 januari 2014.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.11 Bouwvlak

In 2011 is ten behoeve van de vestiging van het hondenpension ten onrechte 0,5 hectare extra bouwvlak toegekend omdat het oorspronkelijk plan voor het hondenpension destijds buiten het bouwvlak was gesitueerd (correspondentie tussen provincie en gemeente bevestigt dit). Echter, het bestemmingsplan staat

extra bouwvlak alleen toe als dit ten goede komt aan de agrarische hoofdfunctie. Aangezien het hondenpension niet is ingegeven door een agrarische noodzaak, is het extra agrarisch bouwvlak op onjuiste gronden toegekend.

Reactie:

*Volstaan wordt met een verwijzing naar de reactie bij onderdeel **3.2 2.9** van de zienswijze. Kort gezegd: het bedoelde agrarisch bouwvlak, wat van de totstandkoming daarvan ook zij, kan via deze procedure niet meer ter discussie worden gesteld.*

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt derhalve niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.12 Ammoniak depositie

Verder wordt van belang geacht dat de uitbreiding op grond van toen geldende wet- en regelgeving niet mocht leiden tot een hogere ammoniak depositie. Dit is echter wel gebeurd. De Stichting Agrarische beoordelingscommissie (hierna: Abc) constateert dat loods F, gebouwd op het aldus extra toegekend bouwvlak, in gebruik is voor 45 tot 50 melkkoeien en zorgt voor een extra emissie van 475 kg. NHs/j. Dit is in strijd met de geboden gebruiksmogelijkheden die emissie in loods F verbiedt. Tabel 4 van de voor de inrichting ter plekke verstrekte natuurbeschermingswetvergunning beperkt emissie op het perceel tot maximaal 1734.1 NHs/j. Het huidige en toekomstig gebruik van loods F is in strijd met de hiervoor beschreven vergunning. Dit is een weigeringsgrond. Tevens ligt daarmee handhaving in het verschiet. Ten overvloede: niet-grondgebonden expansie is in de laatste H-PRV (H2 lid 7 pagina 61) niet meer toegestaan en is in strijd met de standaard vrijstelling van 1000 m². Dit is in lijn met jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State aangaande de zogeheten PAS .

Reactie:

Het huidige en toekomstig gebruik van loods F en, in het verlengde daarvan, de vraag of emissie in loods F is toegestaan, ligt in deze procedure niet ter beoordeling voor. Wel is de veebezetting in de loop der jaren gewijzigd. De totale emissie is afgenomen, maar de emissiepunten zijn veranderd. Vanwege nabijgelegen Natura 2000-gebieden (Oostelijke Vechtplassen, Botshol tussen Abcoude en Vinkeveen) is hiervoor een vergunning vereist op grond van de Wet natuurbescherming. Deze is niet aangehaakt. De provincie is bevoegd gezag en heeft enige tijd geleden een verklaring van geen bedenkingen afgegeven. Onderhavige aanvraag heeft ook geen betrekking op intensieve veehouderij.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.13 Aanwezige bouwwerken

Er staan evident veel meer bouwwerken buiten het bouwvlak dan is toegestaan terwijl de afmetingen van het bouwvlak onjuist zijn.

Reactie:

Voor wat betreft de afmetingen van het agrarisch bouwvlak ter plekke, verwijzen wij naar de reactie onder **3-2 2.9** en **4-1 2.11**. De voorliggende aanvraag heeft betrekking op het oprichten van een hondenpension.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.14 Stedelijke ontwikkeling

Ook provinciale regelgeving verbiedt het bouwen buiten het bouwvlak, zelfs als het agrarische nevenactiviteiten zoals het hondenpension betreft. Verder is van belang dat bouwen buiten het bouwvlak kwalificeert als stedelijke ontwikkeling. Hiervoor geldt andere wet- en regelgeving (o.a. artikel 3.1.6 Besluit ruimtelijke ordening) die niet verdisconteerd is in het voorliggend ontwerp.

Reactie:

Op hetgeen hier te berde wordt gebracht aangaande provinciale regelgeving, verwezen wordt naar hetgeen wij hierop hebben geantwoord. Over de gestelde stedelijke ontwikkeling het volgende:

Volgens het Besluit ruimtelijke ordening is een stedelijke ontwikkeling 'een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen'. Volgens de bijbehorende handreiking moet bij bedrijventerreinen worden gedacht aan bedrijventerreinen, zoals distributierreinen, industrieterreinen, gemengde terreinen, zeehaventerreinen en kantoorlocaties.

Het hondenpension, gelet op omvang en gebruik, kwalificeert niet als stedelijke ontwikkeling zoals bedoeld in het Besluit ruimtelijke ordening. Bevestiging van deze conclusie wordt tevens gezien in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 april 2014 (in zaak nr. 201306183/1/R3). Volgens die uitspraak is de bij bestemmingsplan voorziene bouw van een bedrijfsgebouw van maximaal 400 m² bij een bedrijfsperceel van 2.360 m², gelet op de kleinschalige bedrijfsbebouwing die het bestemmingsplan mogelijk maakt en de beperkte omvang en de beperkte gebruiksmogelijkheden van het plandeel met de bestemming 'Bedrijf', geen stedelijke ontwikkeling.

Nu in de voorliggende kwestie een vergelijkbaar verhard oppervlak aan bebouwing wordt gerealiseerd en gesloopt en de gebruiksmogelijkheden van de nieuwbouw beperkt zijn tot hondenpension, is verwijzing naar voornoemde uitspraak vruchtbaar. Gelet op het voorgaande, is een toets aan de Ladder voor Duurzame Verstedelijking niet nodig.

Op grond van de definitiebepalingen opgenomen in de huidige PRV betreft deze agrarische nevenactiviteit geen stedelijke ontwikkeling.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.15 Sloop

De bouw van het hondenpension brengt de sloop van een stal met zich. Sloop van een stal gaat ten koste van de agrarische hoofdfunctie ter plekke. Sterker nog, indien het hondenpension doorgang vindt, wordt ter plekke minder vee gehouden dan toegestaan (het maximaal depositieniveau wordt dan niet meer benut). De Abc is niet bekend met het gegeven dat het hondenpension deels ten laste komt van de agrarische hoofdfunctie en daarmee de agrarische bedrijfsvoering ter plekke ondermijnt. Dit leidt tot de conclusie dat de Abc cruciale informatie is onthouden.

Reactie:

De Abc is enkele keren gevraagd om te beoordelen of het gevraagde hondenpension als (ondergeschikte) nevenfunctie is aan te merken van de agrarische bedrijfsvoering. Deze vraag heeft Abc meerdere malen positief beantwoord, voor het laatst met het advies van 3 januari 2014 (kenmerk 13 129 sv). Bij haar advisering heeft de Abc drie aspecten van het hondenpension betrokken, te weten het ruimtelijk beslag (1), de arbeidsbehoefte (2) en de inkomensverschaffing (3).

Bij de beoordeling van het ruimtelijk beslag, overwoog de Abc in voornoemd advies:

“In ruimtelijk opzicht, qua oppervlakte en inhoud, is het nieuwbouwplan van het 485 m2 aan oppervlakte bebouwing ruim ondergeschikt aan het rundveege-deelte van het bedrijfscentrum.”

Ook met de noodzakelijke sloop van de stal, blijft het hondenpension qua oppervlakte nog steeds ruim ondergeschikt aan het rundveege-deelte van het bedrijfscentrum. Gelet daarop kan niet worden ingezien waarom de Abc opnieuw om advies zou worden gevraagd in deze.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.16 Nieuwbouw

De Provincie staat nieuwbouw ten behoeve van niet-agrarische nevenactiviteiten slechts toe indien een gelijke oppervlakte aan bestaande bedrijfsbebouwing wordt afgebroken (in casu een gedeelte van stal C). Deze regel is strijdig met een doelmatige agrarische bedrijfsvoering omdat de reeds bestaande bebouwing functioneel is. De voorgenomen ontwikkeling stuit op deze ondermijning van de agrarische hoofdfunctie. Daarbij is de verplichte sloop onderdeel van de omgevingsvergunning en derhalve in strijd met de goede ruimtelijke ordening.

Reactie:

Een juiste toepassing van de Provinciale ruimtelijk verordening, Provincie Utrecht 2013 brengt sloop met zich. In aanmerking genomen dat deze verordening is opgesteld met het oog op goede ruimtelijke ordening en derhalve dit tot uitgangspunt heeft, moet geconcludeerd worden dat sloop juist de goede ruimtelijke ordening dient.

De agrarische functie, zijnde het houden van een melkveehouderij, blijft de hoofdfunctie. Het hondenpension zal zoals meerdere malen in deze nota is herhaald slechts een nevenfunctie vervullen. Derhalve is er geen sprake van strijd met een goede ruimtelijke ordening.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.17 Agrarische beoordelingscommissie

De voorgenomen verhuizing van de veestapel naar een andere opstal in verband met de komst van het hondenpension, gaat ten koste van een berging die in 2013 is vergund omdat zij noodzakelijk was ten behoeve van de agrarische bedrijfsvoering ter plekke. Dit is van belang omdat de Abc in het verslag aangaande de mestvergister duidelijk te kennen geeft dat functionele agrarische bebouwing onder geen beding mag worden afgebroken. Voorzienbaar is dat na de komst van het hondenpension wederom een aanvraag wordt gedaan voor vergroting van het bouwvlak om zo weer een berging te mogen bouwen. De verhuizing van vee is dus niets meer dan een schijnoplossing. Zodoende mag die verhuizing geen deel uitmaken van het afwegingskader van voorliggende omgevingsvergunning. Het voorgaande noopt tot de conclusie dat de Abc opnieuw moet beoordelen of het hondenpension kwalificeert als ondergeschikte nevenactiviteit en of deze nevenactiviteit ten koste mag gaan van de agrarische hoofdfunctie c.q. agrarische bebouwing op het perceel. Temeer omdat één en ander een intrinsiek onderdeel uitmaakt van de voorliggende omgevingsvergunning. Ook zal beoordeeld moeten worden of de verhouding tussen inkomsten uit de agrarische hoofdfunctie en inkomsten uit de nevenfunctie in aanzienlijke mate wijzigt of zal wijzigen.

Reactie:

Zojuist is onder ~~7.4~~ 2.15 overwogen dat nut en noodzaak van een nieuw advies van de Abc in deze ontbreekt. De oppervlakte van de bebouwing ten behoeve van het hondenpension blijft namelijk ontegenzeggelijk ruimschoots ondergeschikt aan het rundveegeedeelte van het bedrijfscentrum. Ook de andere dragende conclusies in het onder ~~7.4~~ 2.15 bedoelde advies ('arbeid bij het hondenpension is geen dagtaak en vraagt minder uren dan het rundveebedrijf' en 'de voorgenomen omvang van 68 honden is qua verdien capaciteit ondergeschikt aan het vleesvee- en melkveebedrijf') doen nog steeds onverminderd opgeld. Redenen waarom, nogmaals, de Abc niet opnieuw om advies hoeft te worden gevraagd.

Het advies van de Abc van 18 december 2017 gaat in op het slopen van bedrijfsgebouwen ten behoeve van de realisatie van een mestvergister binnen het bouwvlak. De Abc beoordeelt dat er onvoldoende mest wordt gegenereerd om een mestvergister bedrijfseconomisch haalbaar te laten zijn. Indien de mestvergister binnen het bouwvlak wordt gesitueerd, moet daarvoor een stal wijken, waardoor het aantal koeien afneemt en alleen nog maar minder mest wordt gegenereerd. Anders dan bij de mestvergister, geldt erbij het hondenpension geen wederzijdse afhankelijkheid tussen de hoofdfunctie en de nevenfunctie. Daardoor kan er bedrijfseconomisch gezien wel gesloopt worden voor het hondenpension.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.18 Aantal nevenfuncties

Het vigerend bestemmingsplan staat op het perceel slechts 2 nevenfuncties toe. Op basis van het Abc advies van 3 januari 2014 moet geconcludeerd worden dat ter plekke al 2 nevenfuncties worden uitgeoefend. Daarmee moet geconcludeerd worden dat het hondenpension een derde nevenactiviteit is. De voorgenomen ontwikkeling stuit op een teveel aan nevenactiviteiten.

Reactie:

Alleen het hondenpension kwalificeert als nevenactiviteit. De activiteiten met paarden ter plekke (het houden van slechts twee paarden en een pony) zijn volgens het bedoeld advies van de Abc hobbymatig.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.19 Intensieve veehouderij

Van belang is het feit dat het vigerend bestemmingsplan intensieve veehouderij tot 1000 m² kwalificeert als 'Agrarisch met waarden'. De Abc rapporteert echter over een veel groter oppervlakte aan vleesvee-gerelateerde bebouwing. Volgens de Abc rapportage opgenomen in de vooroverleg reacties zijn 3 stallen volledig in gebruik voor vleesvee. De veehouderij op het perceel kan daarom niet worden aangemerkt als 'Agrarisch met waarden'.

Reactie:

Volgens het advies van de Abc van 18 december 2017 is bij Rijksstraatweg 188 te Loenen aan de Vecht sprake van een volwaardig agrarisch en grondgebonden bedrijf. Hiermee wordt ook voldaan aan de bestemming 'Agrarisch met waarden'.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.20 Oppervlakte nevenfuncties

Er is, zoals eerder betoogd, een teveel aan oppervlakte ten behoeve van nevenfuncties in gebruik. Alleen al om deze reden kan het hondenpension geen doorgang vinden ondanks de recent uitgevoerde verplaatsing van de buitenmuur met 85 centimeter. Ook is van belang dat het oppervlak van de nieuwe bebouwing op zichzelf beschouwd groter is dan het maximum dat het vigerend bestemmingsplan toestaat ten behoeve van nevenfuncties (500 m²) toelaat. Verwezen wordt naar het advies van de Abc van 18 december 2017 aangaande nevenfuncties: 'Voorts merkt onze commissie op dat het slopen en herbouwen van bedrijfsgebouwen niet tot de mogelijkheden behoort, aangezien de bestaande gebouwen alle gebruikt worden voor de agrarische bedrijfsvoering.' Ook het Abc advies van 28 april 2008 kan niet onbenoemd blijven. In dat advies wordt een staloppervlakte van (toen al) ruim 2200 m² benoemd (exclusief stallen B en F) met de functies melkveehouderij (25 koeien en 18 jongvee), zoogkoeienhouderij (35 koeien en 49 jongvee) en roodvleeskoeienhouderij (100 - 110 koeien). Het aantal roodvleeskoeien bedraagt de helft van de totale hoeveelheid vee. Daarbuiten heeft schuur B plaats voor o.a. 2 paarden en een pony.

Ook dit is een nevenfunctie met het nodige oppervlak. Dan zijn er de parkeerplaatsen voor de hondenkennel. Ook deze horen bij het bebouwd gebied, daar gelaten de intensieve veehouderij die meer dan 1000 m² bedraagt.

Reactie:

Zoals eerder opgemerkt, is er geen teveel aan nevenfuncties. Het hobbymatig houden van paarden en een pony, de waargenomen aantallen spreken voor zich, kan eenvoudigweg niet als zodanig een nevenfunctie worden aangemerkt. Daarmee is in de voorliggende kwestie sprake van één nevenfunctie zoals bedoeld in het vigerend bestemmingsplan, het hondenpension, en is er geen strijd met artikel 3.5.1, onder a, eerste lid, van dat bestemmingsplan dat bepaalt dat maximaal 2 nevenfuncties per bouwvlak zijn toegestaan. Ook is de oppervlakte van de nieuwbouw ten behoeve van het hondenpension niet groter dan 500 m². Zoals eerder opgemerkt is die oppervlakte ongeveer 465 m². Waaruit bestaat de strijd met het bestemmingsplan dan wel? Het perceel Rijksstraatweg 188 is bestemd voor een agrarisch bedrijf, zoals een veehouderij. Het bestemmingsplan biedt wel de mogelijkheid om een nevenfunctie te vergunnen, waaronder een dierenpension tot een bepaalde milieucategorie. Het hondenpension heeft echter een hogere milieucategorie dan het bestemmingsplan toestaat. Daarnaast mag een nevenfunctie in de voorliggende kwestie een bebouwd/onbebouwd oppervlak hebben van maximaal 300 m², terwijl het hondenpension ca. 446 454 m² bedraagt. Om deze reden is een uitgebreide Wabo procedure doorlopen en geen reguliere procedure die doorgaans wordt gevolgd bij de aanvraag van een omgevingsvergunning.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.21 Richtwaarden geluid

In de Handleiding meten- en reken industrielawaai staan richtwaarden vermeld die zijn gerelateerd aan de aard van de woonomgeving en die als uitgangspunt worden gehanteerd bij het stellen van geluidgrenswaarden voor nieuwe projecten. Voor een landelijke omgeving zoals de omgeving van het perceel, gelden richtwaarden van 40, 35 en 30 dB(A) voor respectievelijk de dag, avond en nachtperiode en maximale piekwaarden. Agevraagd kan worden of aan deze waarden voldaan kan worden. Daarbij moet worden opgemerkt dat uitgaan van het maximaal toelaatbare geluidsniveau voor een nieuwe geluidsbron in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

Reactie:

Met het akoestisch onderzoek van 23 oktober 2017 van G&O Consult zijn de activiteiten van de inrichting nader in beeld gebracht. Ten behoeve van het akoestisch rapport is een berekening uitgevoerd van de geluidbelasting op de omgeving waarbij een geluidwerende voorziening wordt getroffen. Verwezen wordt naar paragraaf 6.2 van voornoemd akoestisch rapport. In het belang van een goede ruimtelijke ordening is aan de vergunning een voorschrift verbonden dat rondom de uitloopruinten van het hondenpension geluidschermen worden geplaatst voordat het hondenpension in gebruik wordt genomen (één en ander zoals aangevraagd en weergegeven op de bijbehorende tekeningen). Met de verplichte plaatsing van geluidschermen blijft het woon- en leefklimaat van omliggende woningen aanvaardbaar.

Verder is in de aanvraag rekening gehouden met het houden van 68 honden. Het maximaal aantal te houden honden is opgenomen in de voorschriften. Ook het maximaal aantal uren dat de honden in de buitenverblijven mogen verblijven is vastgelegd in een vergunningvoorschrift.

Het gebruik voor wat betreft het hondenpension is middels voorschriften gemaximaliseerd en er wordt voldaan aan de geluidvoorschriften van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Omdat het Activiteitenbesluit echter een aantal activiteiten buiten beschouwing laat voor toetsing aan het langtijdgemiddelde geluidsniveau, hebben wij besloten om in het kader van een goede ruimtelijke ordening aan de omgevingsvergunning extra geluidvoorschriften te verbinden, zodat de veehouderij niet zodanig kan uitbreiden dat daarmee strijdigheid kan ontstaan met een goede ruimtelijke ordening. De geluidemissie die het bedrijf mag veroorzaken mag niet meer bedragen dan de voorkeursgrenswaarde 50, 45 en 40 dB(A) voor wat betreft de dag- avond- en nachtperiode, of de geluidwaarde gelijk aan het omgevingsgeluid wanneer het omgevingsgeluid minder bedraagt dan de voorkeursgrenswaarde en uit onderzoek blijkt dat de totale geluidemissie van het bedrijf aan deze lagere geluidswaarde kan voldoen.

Maximaal 12 keer per jaar mag de geluidemissie meer bedragen dan de voorkeursgrenswaarde, voor wat betreft inkuilwerkzaamheden. Deze werkzaamheden worden in de huidige situatie reeds uitgevoerd en zijn als zodanig bestemd. De aangevraagde omgevingsvergunning ziet verder niet op een wijziging van deze activiteiten.

Conclusie:

De ingediende zienswijze heeft geleid tot het aanpassen van de omgevingsvergunning.

2.22 Software geluid

Bij de berekeningen van de geluidsbelasting die het hondenpension met zich brengt, is gebruik gemaakt van software van GeoMilieu. Deze software is voornamelijk ontworpen en bedoeld voor industriële en civiele ontwikkelingen van beperkte complexiteit. Het houden van meerdere honden in binnen- en buitenverblijven met voor iedere hond-hok combinatie een uniek blafspectrum met eigen harmonische resonantie, dynamiek, etc. brengt een dusdanige complexiteit met zich dat één en ander onmogelijk tot op 1 dB(A) nauwkeurig berekend worden.

Reactie:

De gehanteerde rekenmethode en daarbij gebruikte software voldoen aan de wettelijke meet- en rekenvoorschriften. Deze zijn ook van toepassing voor de onderhavige situatie. Met deze rekenmethode worden alle geluidberekeningen in Nederland gedaan. Dit varieert van kleine detailhandel, attractieparken, grote petrochemische fabrieken tot de aanleg van nieuwe verkeersknooppunten. Er kan dus geen sprake zijn van tekortkomingen in de rekenmethode of de gebruikte software.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.23 Variabelen geluid

Om één en ander te vereenvoudigen worden 3 groepen van honden (twee groepen van 23 honden en één groep van 22 honden) gereduceerd tot 3 afzonderlijke puntbronnen van 129 dB(A) in een verblijf waarvan de akoestische eigenschappen onbekend zijn. Relevante omstandigheden zoals:

- (sub)harmonische reflectie;
- galm;
- diffractie;
- dispersie;
- propagatie;
- (gebrek aan) absorptie;
- windrichting;

kunnen onmogelijk betrouwbaar in het rekenmodel tot uitdrukking worden gebracht. De invoer van lokale variabelen is compleet giswerk en daarmee ook de uitkomst van de berekeningen die bovendien ongemotiveerd in een tabel zijn verwerkt.

Reactie:

De modellering van de binnen de inrichting aanwezige geluidsbronnen is overeenkomstig het wettelijke meet- en rekenvoorschrift uitgevoerd. Bij elke modellering van bedrijfsactiviteiten zal sprake zijn van het vereenvoudigen van de complexiteit door bronnen samen te voegen. Binnen het rekenmodel wordt wel degelijk rekening gehouden met reflecties, spiegelbronnen en meteorologische invloeden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.24 Blaftijd

Bijkomende omstandigheid is de veréenvoudiging van het geblaf van de te houden honden tot 5% blaftijd per uur bij de gemaakte berekeningen. Deze vereenvoudiging is onzinnig: met 20 honden is er 100% blaftijd en het resultaat van toevoeging van 2 of 3 handen is derhalve 110 of 115% blaftijd. Dit is dus 10 of 15% dubbele blaftijd. Het is echter één van de twee. Er is of 10 of 15% dubbele blaftijd. Tevens is geen rekening gehouden met resonantie. Resonantie is een extra cumulatie van het brongeluid of de gehele aanname van 5% blaftijd per uur kan het raam uit als onbetrouwbaar, onhoudbaar en dus ook onrealistisch.

Reactie:

In de akoestische modelvorming is uitgegaan van 5% blaftijd per hond in de tijd dat de honden buiten verblijven (2 uur in de representatieve bedrijfssituatie). Vervolgens is in het bronvermogen rekening gehouden met het aantal honden dat elke bron vertegenwoordigd. Op deze wijze is in het rekenmodel op een juiste wijze de geluidemissie van de blaffende honden berekend.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.25 Beoordeling aanvraag

De omvang van het hok is gaandeweg tweemaal gewijzigd: éénmaal wegens overschrijding van het bouwvlak en éénmaal wegens geluidsberekeningen. De definitieve bouwtekening(en) met de laatste wijzigingen, zogezegd van ondergeschikte aard, moeten uiterlijk 3 weken voor bouw aangeleverd worden. Daarmee zijn zij niet vatbaar voor een zienswijze.

Reactie:

Artikel 2.7 van de Regeling omgevingsrecht maakt het mogelijk om op een later tijdstip bepaalde gegevens en bescheiden in te dienen, in dit geval 3 weken voor aanvang van de werkzaamheden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.26 Handleiding meten rekenen industrielawaai

De Handleiding ‘industriële omgevingslawaai’ rekent met absolute geluidswaarden en geeft in complexe situaties geen enkel betrouwbare uitkomst zolang geen significante betrouwbaarheidsinterval, of statistische standaard deviaties aan ten grondslag liggen; de handleiding is een onwetenschappelijk gedrocht en volledig achterhaald, zeker in deze situatie. Ter vergelijking: de meerdaagse weersverwachting is een complexe berekening die wél werkt met een (grafische) betrouwbaarheidsinterval, wél met complexe factoren kan omgaan en wél recursieve bewerkingen kan uitvoeren, waarbij variabelen elkaar wél interactief kunnen beïnvloeden. Hiervoor gebruikt het KNMI een supercomputer en geen laptop.

Reactie:

Bedoeld wordt de Handleiding meten en rekenen industrielawaai. Alle akoestische adviesbureaus en overheden in Nederland gebruiken deze handleiding. De handleiding wordt ook nimmer betwist in rechterlijke uitspraken of door de Raad van State. Bij de totstandkoming van deze Handleiding zijn jarenlang vele deskundigen betrokken geweest. Dat sprake zou zijn van een onwetenschappelijk achterhaald gedrocht, is op geen enkele wijze behoorlijk onderbouwd of aangetoond. Er is voorts geen logisch verband te leggen met de berekeningen van het KNMI en de geluidsberekeningen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.27 Software Geomilieu v. 3.11

De conclusie: de gebruikte software (Geomilieu v. 3.11) is niet geschikt voor complexe constructies als de onderhavige. Daarbij is de invoer van lokale variabelen grotendeels arbitrair op basis van een nog te bouwen inrichting. Overwogen wordt een contra expertise uit te voeren die deze stelling bevestigt, aangezien een herberekening feitelijk zinloos is op basis van de aangevoerde argumenten.

Reactie:

De gebruikte rekensoftware wordt breed in Nederland gebruikt en gedragen en voldoet aan het wettelijke meet- en rekenvoorschrift. Niet is aangetoond dat deze rekensoftware niet zou voldoen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.28 Geluidwerende voorziening

De regels / maatregelen om het geluid te reduceren zijn onvoldoende onderzocht en berusten voornamelijk op aannames die in het rekenmodel zijn ingevoerd. Verwezen wordt naar een uitspraak van de Raad van State in een andere casus die dit gebrek duidelijk maakt (ECLI:NL:RVS:2012:BV7285):

Reactie:

De opgegeven representatieve bedrijfssituatie (inclusief de geluidsafschermdende voorzieningen) is op een correcte wijze in het rekenmodel ingevoerd en berekend. Aanvullend hierop zijn eisen gesteld aan de hellingshoek waaronder de geluidsschermen geplaatst dienen te worden. Dit om de kans op ongewenste reflecties nog verder uit te sluiten. Omdat met de getroffen voorzieningen voldaan kan worden aan de grenswaarden uit het Activiteitenbesluit én er sprake is van een goede ruimtelijke ordening is er geen aanleiding om verdere geluidsreducerende voorzieningen te onderzoeken. In dit kader zijn voorts aan de omgevingsvergunning voorschriften verbonden om de maatregelen en een goede ruimtelijke ordening te waarborgen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.29 Toegepaste materialen

Indien de geluidsberekening ook nog uitgaan van onjuiste start- en constructiegegevens en de ODRU zich niet mag bemoeien met de algehele constructie met het oog op dierenwelzijn (o.a. maatvoering hokken), dan is de geluidsberekening dusdanig onzinnig dat dit niet staande kan worden gehouden. Zo nodig wordt dit aangetoond met een contra-expertise.

Reactie:

Voor het akoestisch onderzoek en de beoordeling van de geluidaspecten moet uit worden gegaan van de bedrijfssituatie (en daarmee de indeling van de inrichting, de opbouw en de gebruikte materialen) zoals deze door de aanvrager zijn opgegeven. Niet milieu-gerelateerde aspecten zoals dierenwelzijn worden niet in deze beoordeling meegenomen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.30 Bronniveau

Alleen de vraag of de noodzakelijke geluidsreductie behaald kan worden, blijft relevant en kan nu al empirisch worden vastgesteld met 22 / 23 megafoons van 105 dB bronvermogen die elk gedurende 3 x 2 uur per dag willekeurig 5% blaffen per uur produceren. Op basis van eigen geluidsmetingen moet overigens geconcludeerd worden dat de maximale (grens)waarden bij diverse geluidsgevoelige objecten vaak overschreden zullen worden. Indien men uitgaat van het berekend equivalent bronniveau, waarbij 2 (of meer) honden zorgen voor 'dubbele' blaffen (per simultane blad 3 dB extra piek bronvermogen), lijkt de noodzakelijk reductie van de geluidsbelasting op de meest nabij gelegen bewoning onhaalbaar. Dit wordt bevestigd door de recente toevoeging van de glazen geluidswanden die op basis van het voorafgaand geluidsrapport niet noodzakelijk waren. Zienswijzen en reacties hadden dit tot gevolg. De conclusie: de geluidsruijnte was marginaal en met behulp van de geluidsschermen is het hondenpension ternauwernood inpasbaar. Een verdere versterking van het bronniveau als geschetst, zal ertoe leiden dat de grenswaarden weer (verder) zullen worden overschreden.

Reactie:

Voor de berekeningen zijn het wettelijk voorgeschreven meet- en rekenvoorschrift en gevalideerde software gebruikt. Er is geen reden om aan te nemen dat de overdrachtsdemping niet correct zou zijn noch is dit aannemelijk gemaakt.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.31 Betrouwbaarheid (beoordeling) geluidsrapportages

Zienswijzen / reacties zijn gebruikt om fouten in eerdere geluidsrapportages te herzien. Na 3 verschillende gebrekkige geluidsrapportages van 3 verschillende expertbureaus, die allen werden goedgekeurd, bestaat gerede twijfel over de betrouwbaarheid van de ODRU. De enkele opmerking om na realisatie te controleren of de berekeningen wel overeenkomen met veldmetingen, toont aan dat er weinig vertrouwen is in de gebruikte software.

Reactie:

Omdat het hondenpension nog gerealiseerd moet worden, kan voor de inpassing daarvan alleen een theoretische beoordeling worden gedaan door middel van een akoestisch rapport. Daarin worden bronnen theoretisch gemodelleerd. Als bevoegd gezag hechten wij er waarde aan dat ook wanneer het hondenpension is gerealiseerd ook feitelijk aan de geluidnormen wordt voldaan. Dit kan worden gecontroleerd door feitelijke controlemetingen. Om de belangen van omwonenden te beschermen, hebben wij daarom tevens geluidsvoorschriften opgenomen. Daardoor kunnen wij bij eventuele geluidsoverschrijdingen handhavend optreden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.32 Manifest

De gemeente Stichtse Vecht heeft met een andere gemeente een manifest ondertekend om omgevingslawaai van boven in te dammen. Het is daarom onvoorstelbaar dat het hondenpension als nieuwe lawaaibron vanaf het maaiveld wordt toegelaten.

Reactie:

De brief waarop wordt gedoeld heeft betrekking op de gevolgen van luchtvaart voor de volksgezondheid, de natuur, het milieu en het klimaat en geen betrekking op het hondenpension.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.33 Beplantingsplan

Volgens het beplantingsplan wordt de oever van een schouwsloot ter plekke over een lengte van ca. 75 meter van beplanting voorzien. Daarmee wordt het onmogelijk om deze schouwsloot tot aan de perceelsgrens te onderhouden. Dit is onmiskenbaar in strijd met vele regels van het Keur AGV 2017. Het beplantingsplan is dus in strijd met het Keur AGV 2017 en daarmee onzorgvuldig tot stand gekomen. Niet begrepen kan worden dat het waterschap dit heeft gemist in het vooroverleg. In het verlengde van deze constatering is waargenomen dat in het plangebied meerdere (schouw)sloten zijn gedempt en uit de legger van het waterschap zijn verwijderd zonder compensatie.

Reactie:

Machinaal of handmatig onderhoud van de betrokken sloot blijft mogelijk vanaf de andere zijde. De sloot grenzend aan het perceel betreft een secundaire watergang. Op grond van de geldende bepalingen van de Keur AGV 2017 dient één meter uit de kant vrij te worden gehouden. Hieraan wordt voldaan. Daarnaast is de Keur AGV 2017 echter geen toetsingskader voor de aanvraag van de omgevingsvergunning (zie artikelen 3.6.3, 23.4.3 en 25.3.3 uit het geldende bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord). Indien (schouw)sloten zijn verdwenen in het plangebied, wat daarvan ook zij, dient dit onder de aandacht van het bevoegd gezag te worden gebracht.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.34 Landschappelijke inpassing

In de voorliggende ruimtelijke onderbouwing wordt de nieuwe beplanting aangemerkt als versterking van de beeldkwaliteit van het open landschap in het buitengebied. Deze conclusie kan, vanwege haar innerlijke tegenstrijdigheid, in het geheel niet begrepen worden. Rest in dit kader nog te verwijzen naar de grondverkoop aan de Loenense hockeyclub. In de akte van levering valt te lezen dat grensbegroeiing niet hoger dan 3.50 meter mag zijn op straffe van en direct opeisbare boete van minimaal € 10.000,- en vergoeding van de ontstane schade. Dit alles om gewasschade door schaduwwerking te voorkomen, terwijl de beplanting ten behoeve van landschappelijke inplanting minstens 10 meter hoog wordt.

Reactie:

De gesuggereerde innerlijke tegenstrijdigheid kan niet begrepen worden. Dat in deze sprake is van open landschap, betekent per definitie niet dat daarin geen ontwikkelingen mogen plaatsvinden die dit open landschap op een bepaalde wijze beïnvloeden. Ook van belang is het gegeven dat de voorgestelde beplanting als passend in de omgeving is beoordeeld. In casu loopt er een weg langs het perceel en staat er een woning tegenover, die tegen het hondenpension aankijkt. Om die reden is het voorstel gedaan om het perceel van beplanting te voorzien. Daarbij ontgaat ons het verband tussen de beplanting bij de hockeyclub en de landschappelijke inpassing van het hondenpension.

Conclusie:

Dit deel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing.

2.35 Advies Agrarische beoordelingscommissie

De Abc heeft diverse malen het perceel bezocht. Daarbij is zij tot de conclusie gekomen dat het hondenpension een ondergeschikte nevenactiviteit is op basis van de bedrijfsvoering ten tijde van haar beoordeling. In aanmerking genomen dat per jaar een inkomen van ca. een kwart miljoen euro verdiend kan worden met deze nevenactiviteit (een voorzichtige schatting op basis van 68 honden en ca. € 18 per hond per dag bij een redelijke bezettingsgraad), kan bedacht worden dat het toekomstig inkomen van de vennootschap onder firma voor een onevenredig groot deel door inkomsten uit de nevenactiviteiten (fokken en pension) zal worden bepaald. Niet uit te sluiten valt dat het bedrijf in de toekomst kan overleven door de nevenactiviteiten onder afbouw van de agrarische hoofdfunctie. Hetzelfde is eveneens gebeurd op het perceel Slootdijk 1. Bedoeld is te zeggen dat een nevenfunctie in financieel opzicht kan uitgroeien tot de voornaamste inkomstenbron.

Reactie:

De Abc concludeert met haar laatste rapport dat het hondenpension kwalificeert als nevenfunctie. Tegen dat oordeel is, net zoals het geluidsrapport, geen andersluidend deskundigenoordeel ingebracht. Dat het hondenpension op enig moment kan uitgroeien tot substantieel onderdeel van de inkomsten, is onwaarschijnlijk gelet op de oppervlakte van het hondenpension in relatie tot het rundveebedrijf.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.36 Geluidsreductie geluidsschermen

De verplicht gestelde glazen geluidsschermen moeten voorkomen dat onevenredige geluidsoverlast ontstaat en gesteld kan worden dat aan goede ruimtelijke ordening wordt voldaan. Het geluidsrapport biedt echter geen inzicht in de hoeveelheid geluidsreductie die deze geluidsschermen opleveren en waar absorptie precies plaatsvindt. Daarmee kan niet gecontroleerd worden of de glazen geluidsschermen adequaat zijn en moet geconcludeerd worden dat in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel is gehandeld.

Reactie:

De akoestische modelvorming is conform het wettelijke meet- en rekenvoorschrift opgesteld. Met de gebruikte rekensoftware wordt het effect van de geluidsschermen voldoende betrouwbaar uitgerekend. Aanvullend hierop zijn eisen gesteld aan de hellingshoek waaronder de geluidsschermen geplaatst dienen te worden. Dit om de kans op ongewenste reflecties nog verder uit te sluiten. Verder zijn aan de vergunning geluidvoorschriften verbonden, zodat bij eventuele overschrijding van de geluidvoorschriften handhavend kan worden opgetreden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.37 Extreme blaffers

Volgens rechtspraak is de beoogde controle en actie op extreme blaffers zoals bedoeld in hoofdstuk 3.3 van het geluidsonderzoek in de praktijk onuitvoerbaar. Daarmee zijn zinsneden zoals 'de honden worden verder door de inrichtinghouder te allen tijde in de gaten gehouden, zodat er rust en kalmte in de groep heerst en 'bij aanhoudend of afwijkend blafgedrag wordt er direct ingegrepen door de betreffende hond(en) te scheiden van de groep' zonder betekenis. Temeer omdat verzuimd is deze zwaarwegende overwegingen te transformeren naar voorschriften, aangezien dit zou leiden tot de conclusie dat deze onuitvoerbaar zijn (zoals eerder geconcludeerd door de Raad van State).

Reactie:

Van belang is om te benadrukken dat een aanvaardbare geluidsbelasting van het hondenpension niet afhankelijk is van het optreden van de inrichtinghouder tegen extreme blaffers. Deze extreme blaffers zijn verdisconteerd in de laatste geluidsrapportage en hebben niet tot gevolg dat geconcludeerd moet worden dat de vestiging van het hondenpension een onaanvaardbare geluidsbelasting voor de omgeving tot gevolg heeft.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.38 Besluit houders van dieren

Het houden van tot 3 honden per hok die slechts 2 uur per dag buiten mogen verblijven in een klein hok met een glazen voorgevel waarop regelmatig een brandende zon staat of regen neerslaat, is in strijd met dierenwelzijn. Hetzelfde kan gezegd worden over de capaciteit van 68 honden. Er wordt naar deze capaciteit gestreefd, zonder enige concessie in verband met dierenwelzijn te willen doen. Geconcludeerd moet worden dat de locatie ongeschikt is, juist omdat deze beperkingen aan het dierenwelzijn oplegt. Verder kan, gelet op het dierenwelzijn, niet onvermeld blijven dat vanwege het weer de beoogd vergunninghouder zelf bepaalt op welke tijdstippen honden 2 uur lang in het buitenverblijf mogen verblijven, daargelaten de vraag of 2 uur bij een volle bezetting gehaald zal worden bij regen.

Reactie:

Het Besluit houders van dieren is van toepassing. Dit besluit geeft open normen voor het huisvesten van dieren. Voorheen, onder het Honden- en kattenbesluit 1999, golden concrete normen voor de huisvesting van bijvoorbeeld de afmeting van de verblijven. Aan het Besluit houders van dieren wordt voldaan. De honden hebben de beschikking over binnen- en buitenverblijven met voldoende ruimte. De honden kunnen maximaal 2 uur per dag buiten verblijven en de wijze waarop dit gebeurt wordt afgestemd op de behoefte van de hond. De honden worden beschermd tegen slechte weersomstandigheden. De drijver van het pension heeft een bewijs van vakbekwaamheid voor het houden van honden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.39 Toegepaste procedure

Het bouwplan is in strijd met relevante binnenplanse afwijkingsbevoegdheden. Het hondenpension is een zgn. categorie 3.2 inrichting zoals bedoeld in betreft een categorie 3.2 inrichting, zie onder “afwijken gebruiksregels” hoofdstuk 2 art. 3.5.1 lid 2 en sluit dit hondenpension dus expliciet uit. Aangezien dit al een afwijkingsbevoegdheid is kan het College niet nogmaals gebruik maken van een afwijkingsbevoegdheid bovenop deze afwijkingsbevoegdheid. Er resteert dus slechts de toverformule, art.2.12 lid 1, a, 3.

Bekend zijn uitspraken van de Raad van Staters die eisen dat een zeer goede onderbouwing nodig is om van het bestemmingsplan af te wijken en te voldoen aan een goede ruimtelijke ordening. Het vestigen van een bedrijf of inrichting dat valt onder milieucategorie 3.2 van de VNG brochure is in strijd met het onlangs vastgestelde bestemmingsplan LG-N en bedoeld als discutabel maatwerk voor een enkeling.

Wij menen dat de noodzakelijke afwijking hierop in de ruimtelijke onderbouwing niet inhoudelijk is gemotiveerd. Het ontwerpplan stelt dat het blijkbaar voldoet aan de in de VNG-brochure aanbevolen afstand van 100 meter en dat er daarom geen aanleiding is om onderzoek te doen naar de geluidbelasting op woningen van derden in de omgeving voorbij deze 100 meter, gezien de locatie van de meetpunten.

Het College heeft vooralsnog niet kunnen aantonen dat deze activiteit zich kan gedragen als ware het feitelijk een vergunde categorie 1 tot 2 inrichting die zich conform de VNG brochure (m.n. qua geluid) dan ook zou kunnen bevinden op 50 meter van geluidsgevoelige woningen. Wij menen dat dit onmogelijk kan worden aangetoond, waardoor een aanvaardbaar woon- en leefklimaat niet kan worden gegarandeerd, zie tevens ECLI:NL:RVS:2014;1653. Uit deze uitspraak is direct af te leiden dat het bekende afstandscriterium in zo'n situatie niet meer relevant is.

Reactie:

In het kader van nieuw te vestigen inrichtingen of functies zijn in de VNG-brochure afstanden genoemd die als richtafstand gelden. In casu wordt aan de genoemde richtafstanden voldaan. Bovendien heeft het akoestisch onderzoek waarbij uitgegaan is van een geluidwerende voorziening, aangetoond dat aan de voorkeursgrenswaarden voor geluid wordt voldaan. In het akoestisch onderzoek zijn de meest kritische geluidgevoelige objecten opgenomen. Wanneer ter plaatse van de woningen zoals vermeld in het akoestisch onderzoek een aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd dan geldt dit eveneens voor woningen die op een grotere afstand zijn gelegen. Aan de omgevingsvergunning zijn voorts voorschriften verbonden die een goede ruimtelijke ordening borgen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.40 Archeologisch onderzoek

Op grond van artikel 22.2, onder b onder 3, van het bestemmingsplan hoeft geen archeologisch onderzoek plaats te vinden wanneer de bodemverstoring minder dan 500 m² bedraagt en de diepte niet meer dan 0,3 m. Met de recente vergroting van het plangebied met ca 1.500 m² wegens beplanting en de nog onbekende invulling van deze extensie in de ruimtelijke onderbouwing alsmede de veel grotere maat van het nieuwe bouwwerk inclusief parkeerplaatsen en geluidsschermen meer oppervlak is dan 500 m², dat er dus sprake zal zijn van meer dan 500 m² bodemverstoring en dat onderzoek in dit hoge archeologische verwachtingsgebied uit (o.a.) de ijzertijd alsnog een noodzaak is. Nu ook de waterberging ter sprake moet komen wegens voortgaande (cumulerende) verharding, is dit relevant.

Reactie:

Dit standpunt is niet juist. Voor de bouw van het hondenpension wordt het maaiveld niet verder afgegraven dan 0,2 m beneden het huidig maaiveld. Ook wordt ten behoeve van het hondenpension, met inbegrip van het hondenpension zelf, minder gebouwd dan 500 m² (hondenpension ca. 465 454 m²; versteringsoppervlakte landschappelijke inpassing 204 m²; oppervlakte geluidsschermen 16,8 m²). Zedoende is één en ander van archeologisch onderzoek vrijgesteld. Derhalve is voor de activiteit bouwen geen archeologisch onderzoek noodzakelijk.

Voor wat betreft de landschappelijke inpassing vindt er weliswaar bodemverstoring plaats, maar bedraagt de totale oppervlakte daarvan minder dan 500 m² en daarom is ook voor dit onderdeel geen archeologisch onderzoek vereist.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.41 Planschade

Er is geen planschade overeenkomst aangetroffen, terwijl in een nota van reactie kenbaar is gemaakt dat deze er wel zou zijn. Het voorgenomen besluit brengt de mogelijkheid tot het doen van een verzoek om planschade met zich, hetgeen serieus overwogen wordt. De geleden planschade valt wellicht veel hoger uit dan de mogelijke claim waarnaar gerefereerd wordt in de stukken die met toepassing van de Wet openbaarheid van bestuur openbaar zijn gemaakt. Benadrukt wordt dat omwonenden de voorgenomen ontwikkeling als onevenredige inbreuk en aantasting van hun woon-, werk- en leefklimaat ervaren. Dit zal ongetwijfeld invloed hebben op de WOZ-waarde in de directe omgeving.

Reactie:

Een relevante planschadeovereenkomst is gesloten. Verder ligt in deze procedure niet ter beoordeling voor of en hoeveel planschade wordt geleden met de vestiging van het hondenpension.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.42 Feitelijke en aangevraagde situatie

Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is voor de beoordeling van hetgeen wordt gevraagd het aanvraagformulier, de (bouw)tekeningen en bijbehorende stukken bepalend. Opgemerkt moet worden dat de gegevens op het aanvraagformulier grotendeels niet meer overeenkomen met de huidige en beoogde situatie alsook het besluit om medewerking te verlenen. Wellicht heeft dit consequenties.

Reactie:

Dat bepaalde gegevens op het aanvraagformulier niet meer overeenkomen, is te verklaren door het tijdsverloop. Dit heeft echter geen consequenties, aangezien de grondslag van de aanvraag nog steeds dezelfde is. Van bijkomend belang is ook het gegeven dat, met name, het laatste geluidsonderzoek en de ruimtelijke onderbouwing nog steeds actueel zijn.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.43 Stikstofdepositie

Vanwege het ontbreken van een planmer bij de totstandkoming van bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord is door de Raad van State besloten om, in afwachting van de uitspraak van het Europees Hof inzake de Programmatische Aanpak Stikstof, tussentijds geen wijzigingen toe te staan bij agrarische percelen. De voorgenomen wijziging van emissiepunten die de natuurbeschermingswetvergunning verbiedt maakt onderdeel uit van deze wetgeving en staat in de weg van realisatie van het voorgenomen plan, aangezien de wijzigingen noodzakelijk zijn. Nu ook de berekende waarden van de AERIUS calculator aanzienlijk verschillen met de veldmetingen, kan niet uitgesloten worden dat uitstoot en depositie ter plekke consoliderend zijn.

Reactie:

Dit deel van de zienswijze geeft blijk van een onjuiste interpretatie van de uitspraak van 4 oktober 2017 in zaak nr. 201601663 (www.raadvanstate.nl). Met die uitspraak worden, eenvoudig gezegd, de bouwmogelijkheden van veebedrijven in het betrokken plangebied begrensd. Miskend wordt echter dat in de voorliggende kwestie eenvoudigweg wordt gebouwd op een reeds bestaand bouwvlak en niet een uitbreiding daarvan. Verder is belang van dat niet is gevraagd om de vestiging van meer landbouwhuisdieren en geen sprake is van een stedelijke ontwikkeling in de zin van categorie 11.2 als vermeld in de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage, aangezien bedrijfsbebouwing wordt gesaneerd. Zodoende hoeft ingevolge artikel 7.2 van de Wet milieubeheer ook geen (vormvrije) m.e.r.-beoordeling te worden uitgevoerd. Voorts is er geen noodzaak tot het uitvoeren van een passende beoordeling waardoor een milieueffectrapport moet worden opgesteld zoals bedoeld in artikel 7.2a van de Wet milieubeheer. Dit omdat in casu geen sprake is van een plan als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wet natuurbescherming, juncto artikel 7.2a Wet milieubeheer. De verleende vergunning betreft namelijk een project in de zin van de Wet natuurbescherming.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.44 Goede ruimtelijke ordening

De overgelegde ruimtelijke onderbouwing toont onmiskenbaar aan dat:

- in deze geen enkele sprake is van een goede ruimtelijke ordening;
- het hondenpension hiermee in strijd is;
- deze hobbymatige agrarische nevenactiviteit zeker niet als een versterking van de landschappelijke en cultuurhistorische waarden ter plekke aange-merkt kan worden;
- afgevraagd kan worden of het hondenpension überhaupt kwalificeert als hobbymatig;
- geen behoefte is aangetoond.

Evenmin wordt begrepen waarom vanwege het belang van één bedrijf deze zware procedure wordt gevolgd, zonder de argumenten van omwonenden te toetsen c.q. alle gebreken die de afgelopen 4 jaar zijn aangetoond eenvoudigweg met toepassing van nieuwe wet- en regelgeving wordt gerepareerd.

Bovendien heeft het hondenpension met milieucategorie 3.2 volgens tabel 3.1 de maximaal toegestane categorie 1 tot 2 van de SvB voor niet-agrarische nevenactiviteiten. Mede gezien de rechtsgelijkheid zijn wij van mening dat hier geen behoorlijke afweging plaatsvindt en nooit heeft plaatsgevonden, ergo de gehele besluitvorming vanaf de primaire aanvraag in 2007 lijdt aan een zeer ernstige vorm van onbehoorlijk bestuur.

Voeg daarbij dat het evident is dat het plan eigenlijk nooit had mogen bestaan o.a. vanwege de 3 directe weigeringsgronden die het College in 2013 en in 2015 ambtelijk zijn gemeld en dus bekend waren.

Reactie:

Al hetgeen in dit deel van de zienswijze wordt aangevoerd, is voorafgaand gemotiveerd weerlegd. De vestiging van het hondenpension is eenvoudigweg aanvaardbaar met het oog op de goede ruimtelijke ordening. Ook moet benadrukt worden dat, met het oog op het geschetste voortraject, in deze sprake is van gedegen besluitvorming waarbij alle relevante belangen, waaronder die van omwonenden, zijn betrokken.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3. Zienswijzen reclamant

3.1 Woon- en leefklimaat

Een hondenpension met maar liefst 68 honden op de Rijksstraatweg brengt onaanvaardbare geluidsoverlast met zich voor omwonenden: het woon- en leefklimaat wordt onevenredig aangetast door het hondenpension met alle gevolgen van dien. Zo zullen de verhoogde geluidsniveaus leiden tot hinder en verstoring van de slaap. Dit heeft weer zijn weerslag op de gezondheid en het presteren. Een goede motivatie ontbreekt waarom voor een dergelijke nevenfunctie bestaande regelgeving moet wijken.

Reactie:

Niet betwist wordt dat de activiteiten van het hondenpension een toename van het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau met zich brengen. Omdat sec de agrarische activiteiten resulteren in een relatief lage geluidsbelasting (maximaal 39 dB(A) gedurende de dagperiode bij Rijksstraatweg 187) zal elke nieuwe activiteit met enige relevante geluidsproductie al snel leiden tot een duidelijke toename van de totale geluidsbelasting. Ook inclusief die toename als gevolg van de hondenkennel wordt nog altijd voldaan aan de gehanteerde voorkeursgrenswaarden voor een goede ruimtelijke ordening en aan de voorschriften ingevolge het Activiteitenbesluit. Ter borging van die goede ruimtelijke ordening zijn tevens voorschriften aan de vergunning verbonden. Gelet op vorenstaande achten wij een toename van de geluidbelasting ten gevolge van het hondenpension ruimtelijk aanvaardbaar.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.2 Strijd bestemmingsplan

Op grond van het vigerend bestemmingsplan is het hondenpension niet toegestaan. Ook niet wanneer deze nevenfunctie aan eventuele binnenplanse afwijkingsmogelijkheden wordt getoetst, aangezien het hondenpension een te hoge milieucategorie heeft. Daarbij zijn de buitenruimten, voor zover deze zich buiten het discutabel tot stand gekomen bouwvlak bevinden, niet toegestaan.

Reactie:

Het klopt dat het vigerend bestemmingsplan het hondenpension niet toelaat vanwege de milieucategorie die een hondenpension heeft. Om die reden wordt juist behoorlijk gemotiveerd en zorgvuldig afgeweken van dat bestemmingsplan. De voorgestelde buitenruimtes worden daarbij, gelet op de tekeningen van 18 april 2018, niet buiten het bedoelde bouwvlak opgericht. Ook moet (nogmaals) vermeld worden dat het betrokken bouwvlak zelf in deze procedure niet ter discussie staat.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.3 Provinciale Ruimtelijke Verordening

De nieuwbouw ten behoeve van het hondenpension bedraagt zogezegd maximaal 485 m², terwijl dit conform de tabel maar 300 m² mag bedragen. Derhalve wordt een deel van de bestaande bedrijfsbebouwing gesloopt om nieuwbouw toch mogelijk te maken. Dit is strijdig met de Provinciale Ruimtelijke Verordening 2013, aangezien een nevenfunctie met deze oppervlakte wordt gevestigd. Ook van belang is het gegeven dat deze nevenfunctie ten koste gaat van de primaire functie ter plekke. Dit is in strijd met de geest van de PRV. Gevreesd wordt dat na realisatie van het hondenpension een aanvraag om uitbreiding van de ter plekke aanwezige bedrijfsbebouwing wordt gedaan. De PRV biedt hier, onder voorwaarden, ruimte voor.

Reactie:

Allereerst moet worden opgemerkt dat de bedoelde nieuwbouw ca. 446 454 m² bedraagt. Verder is de ontwikkeling met de daarbij horende sloop niet in strijd met de bedoelde verordening en is één en ander is behoorlijk afgestemd met de Provincie Utrecht.

De hoofdfunctie zal zoals meerdere malen in deze nota is herhaald niet worden aangetast door de nevenactiviteit. De agrarische functie zal de hoofdfunctie blijven vervullen. Wat betreft de vrees dat na realisatie van het hondenpension een aanvraag om uitbreiding van de aanwezige gebouwen zal worden ingediend kan alleen worden gesteld dat elke aanvraag op zijn eigen merites beoordeeld zal worden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.4 Nevenactiviteit

Daargelaten dat de hobby van één persoon zonder afweging boven het welzijn van meer dan 50 huishoudens wordt gesteld, impliceert het woord nevenactiviteit iets kleins (een paar kippen bijvoorbeeld). Een activiteit met 68 is echter van een dusdanige omvang, dat niet van nevenactiviteit gesproken kan worden, mede gelet op de impact op omgeving en omwonenden.

Reactie:

De bovenstaande uitleg van het begrip nevenfunctie kan niet gevolgd worden. Een nevenfunctie is, gelet op de definitie van nevenfunctie in het van toepassing zijnde bestemmingsplan, in dit verband niets anders dan een functie die een economische activiteit betreft en gelijktijdig met de hoofdfunctie ter plekke wordt uitgeoefend en aan die hoofdfunctie ondergeschikt is en blijft. In de voorliggende kwestie blijft het voorgenomen hondenpension ondergeschikt aan de agrarisch hoofdfunctie ter plekke. Tevens is de ruimtelijke invloed van het hondenpension door middel van de ruimtelijke onderbouwing en, met name, de laatst opgemaakte geluidsrapportage op behoorlijke wijze inzichtelijk gemaakt. Op basis van die ruimtelijke onderbouwing en de hiervoor beschreven geluidsrapportage kan niet anders dan geconcludeerd worden dat vestiging van het hondenpension leidt tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.5 Goede ruimtelijke ordening

Het hondenpension is geen goede ruimtelijke ordening vanwege de onaanvaardbare geluidsoverlast, het dierenwelzijn, de strijdigheid met provinciale regelgeving, landschappelijke uitstraling, beeldkwaliteit en strijdigheid met de natuurbeschermingsbeschikking.

Reactie:

Het hondenpension is niet in strijd met goede ruimtelijke ordening. De geluidsoverlast, het dierenwelzijn, de strijdigheid met provinciale regelgeving, landschappelijke uitstraling, beeldkwaliteit en strijdigheid met de natuurbeschermingsbeschikking zijn reeds uitgebreid aan bod gekomen in deze nota. Zodoende wordt naar de reacties dienaangaande verwezen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.6 Gemengd gebied

Onterecht wordt in het laatste geluidsrapport gesteld dat de geluidsbelasting van het hondenpension gemaskeerd zal worden door het omgevingsgeluid als gevolg van het wegverkeer op de nabijgelegen N402. Dit omdat dit blaffende honden een ander frequentiespectrum hebben als de motorvoertuigen op de N402 en het agrarisch materieel ter plekke. Zodoende mag je blaffende honden niet compenseren met andere geluidsoorten. Een straf van +5 dB(A) verandert hier niets aan. De algemene conclusie van het geluidsrapport 'dat ten aanzien van de omliggende woningen van derden het woon- en leefklimaat met de beoogde uitbreiding van de inrichting met een hondenpension niet onevenredig aangetast wordt', is dus onjuist.

Reactie:

Voor het vaststellen van het toetsingskader in het kader van een goede ruimtelijke ordening is zoals gebruikelijk aansluiting gezocht bij de VNG-publicatie Bedrijven en milieuzonering. Onderdeel van het stappenplan uit die publicatie is het vaststellen van de toepasselijke gebiedstypering. Omdat de inrichting (en de omliggende woningen) binnen de invloedssfeer, namelijk de wettelijk vastgestelde geluidzone, van de N402 (Rijksstraatweg) zijn gelegen, is de gebiedstypering 'gemengd gebied' verdedigbaar. Ook het feit dat in de omgeving van woningen ook andere bedrijvigheid is, anders dan de inrichting gelegen op de Rijksstraatweg 188 is een reden dat er in casu sprake is van een gemengd gebied. Om dit verder te motiveren is door de Omgevingsdienst Regio Utrecht het referentieniveau van het omgevingsgeluid ten gevolge van het verkeer van de N402 vastgesteld. Daarbij is, (conform de IL-HR-15-01, Richtlijnen voor de karakterisering en meting van omgevingsgeluid) het berekende equivalente geluidsniveau (gemiddelde geluidsniveau gedurende de dag-, avond- of nachtperiode) verminderd met 10 dB. Vervolgens is in het akoestisch onderzoek geconstateerd dat dit referentieniveau van het omgevingsgeluid gelijk aan of in enkele gevallen zelfs hoger is dan de grenswaarde voor 'gemengd gebied' uit de genoemde VNG-publicatie. Hiermee is voldoende aangetoond dat de gebiedstypering 'gemengd gebied' passend is voor de onderhavige situatie.

Omdat verkeerslawaai en het geluid vanuit de inrichting verschillend van karakter zijn, is conform de Handleiding meten en rekenen industrielawaai een toeslag van 5 dB op de bronnen van de blaffende honden toegepast. De berekende langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus als gevolg van de representatieve bedrijfssituatie van de inrichting zijn ook inclusief die toeslag lager dan de grenswaarden die worden gehanteerd voor het beoordelen van de goede ruimtelijke

ordering. De optredende maximale geluidsniveaus gedurende de dagperiode van blaffende honden in de buitenkennels bedragen bij de hoogst belaste woningen 54 tot 56 dB(A), of te wel ruimschoots lager dan volgens vaste jurisprudentie acceptabel geluidniveau van 70 dB(A). Het berekende equivalente (gemiddelde) geluidsniveau bij deze woningen als gevolg van verkeer op de N402 bedraagt 57 tot 58 dB(A). Het kan niet uitgesloten worden dat hondengeblaf hoorbaar zal zijn, maar er zal wel degelijk sprake zijn van maskering van het hondengeblaf als gevolg van het wegverkeer over de N402.

Op grond van het bovenstaande kan nog altijd geconcludeerd worden dat de inrichting niet zal leiden tot een significante en onaanvaardbare aantasting van het woon- en leefklimaat.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.7 dB(A)

In hetzelfde geluidsrapport wordt vermeld dat met vestiging van het hondenpension het langtijdgemiddeld geluidniveau zal stijgen met ten hoogste 9 dB(A) in de dagperiode, 11 dB(A) in de avondperiode en 12 dB(A) in de nachtperiode in vergelijking met de agrarische activiteiten ter plekke. Dit is het gevolg van de blaffende honden en toepassing van een factor voor impulsief geluid als gevolg van het hondengeblaf. Een stijging met 9 dB(A) in de dagperiode betekent overigens een verdrievoudiging in vergelijking met de oorspronkelijke geluiden van de rundveehouderij. Een stijging van 12 dB(A) in de nachtperiode betekent zelfs een verviervoudiging in vergelijking met de geluiden van de rundveehouderij. Dit is onacceptabel. Zo wordt elk woongenot ontnomen, worden huizen onverkooptbaar, en worden welzijn en gezondheid van de omwonenden ernstig op het spel gezet ten behoeve van een 'nevenfunctie'. Een verhoging van geluidsbelasting dient daarbij niet onderschat te worden: een verhoging van het blootstellingsniveau met 5 dB(A) gaat gepaard met een verdubbeling van de ziektelast (Knol en Staatsen, 2005).

Reactie:

Verwezen wordt naar de vorige reactie. Daarbij moet opgemerkt worden dat, daar waar op basis van Knol en Staatsen (2005) wordt gesteld dat een verhoging van het blootstellingsniveau van 5 dB(A) sprake zal zijn van een verdubbeling van de ziektelast, dit (zie hoofdstuk 5.2 van Knol en Staatsen) pas het geval is bij geluidsbelastingen boven de in Nederland gehanteerde (voorkeurs)grenswaarden voor geluid. Het verband tussen een toename van de geluidsbelasting en de ziektelast is niet aangetoond bij geluidsbelastingen lager dan de (voorkeurs)grenswaarden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.8 Blafperiode

Ten onrechte wordt in het laatste geluidsrapport een blaftijd van 5% aangenomen. Argument hiervoor is de veronderstelling dat honden niet beïnvloed worden door prikkels van buitenaf of door invloeden van het eigen rundveebedrijf. Dat laatste is onjuist. Invloeden van het eigen rundveebedrijf beïnvloeden juist wel het blaffen van honden. Tabel 3.2 en tabel 5.7 van het desbetreffende geluidsrapport bieden een overzicht van prikkels om te blaffen. Ook van belang is het gegeven dat de honden voortdurend in andere samenstellingen zullen worden gehouden in een voor hen vreemde omgeving en dat de inrichtinghouder niet

het natuurlijk gezag over de honden heeft. Daarbij kan de inrichtinghouder maar op één plek tegelijk zijn. Het voorgaande brengt met zich dat bij elk geluid vanuit het rundveebedrijf groepen honden zullen blaffen om vervolgens een groot deel van de aanwezige honden mee te nemen in het geblaf. Honden blaffen hoofdzakelijk bij verstoring. Elk van de volgende gebeurtenissen leidt tot een blafperiode:

- komst of vertrek van een voertuig;
- komst of vertrek van een hond;'
- verplaatsen van een hond (van binnen- naar buitenverblijf en omgekeerd);
- voedingsmomenten;'
- schoonmaakmomenten, o.a. wegens dagelijkse reiniging met een hogedrukspuit (ca. 105 dB(A) brongeluid);
- elk probleem met een dier van de rundveehouderij;
- elk stemgeluid;
- elke activiteit binnen de rundveehouderij;
- elke activiteit op het erf van de nabijgelegen boerderij;
- grazende koeien op het buurperceel op 23 meter afstand van de buitenverblijven;
- elke sportactiviteit op de terreinen direct ten zuiden van de locatie.

Geconcludeerd wordt dat de positie van het hondenpension ten opzichte van de omgeving (prikkelers voor verhoogd blafgedrag) niet behoorlijk is behandeld in het laatste geluidsrapport.

Reactie:

De 5% blaftijd waarmee gerekend wordt, is gebaseerd op inmiddels bestendige jurisprudentie waarin steeds wordt aangegeven dat een blaftijd van 5% representatief genoemd mag worden. Daarbij is door de inrichtinghouder in het akoestisch onderzoek, aangegeven dat maatregelen getroffen zullen worden om prikkelers van buitenaf tot een minimum te beperken.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.9 Blaftijd

Zijdelings wordt in het desbetreffende geluidsrapport opgemerkt dat de blaftijd van 5% overeenkomstig bestaande jurisprudentie is (gebaseerd op een range van 3-10%). Dat is echter alleen het geval bij een zelfstandig hondenpension of als het hondenpension een groot deel van het bedrijf uitmaakt. Dat is hier niet het geval. In de praktijk zou de blaftijd 10% (bovenkant van de range in geval van een solitaire bedrijfsactiviteit) of hoger kunnen zijn.

Reactie:

Onder verwijzing naar de vorige reactie: niet wordt ingezien waarom de aangehaalde jurisprudentie geen betekenis heeft in de voorliggende kwestie. Het hondenpension is immers zelfstandig te onderscheiden van het rundveebedrijf: het is een volwaardige nevenfunctie. Daarmee kan wel degelijk worden uitgegaan van een blaftijd van 5%. Ook wordt niet inzichtelijk gemaakt of onderbouwd waarom in het voorliggend geval een blaftijd 10% of hoger van toepassing zou kunnen zijn.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.10 Brongegevens

Het geluidsrapport gaat tevens volledig voorbij aan het soort honden in het beoogde hondenpension. De spectrale verdeling van geluid hangt echter sterk af van het hondenras. Het verwerken van spectrale brongegevens van specifieke honden is cruciaal vanwege de significante verschillen tussen hondenrassen. Dat betekent dat voor elk verblijf maatwerk geleverd moet worden.

Reactie:

In het akoestisch onderzoek is voor het blaffen van honden uitgegaan van een geluidsvermogen van 105 dB(A). Dit is representatief voor een grote hond. Het geluidsvermogen van de verschillende hondenrassen kan variëren tussen 88 dB(A) voor kleine honden tot de gehanteerde 105 dB(A) voor grote honden. Nu in het onderzoek is uitgegaan van het geluidsvermogen voor grote honden mag aangenomen worden dat hiermee de worstcase situatie berekend is. Kleinere honden zullen weliswaar een ander frequentiespectrum hebben, maar ook een significant lager geluidsvermogen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.11 Invloed wind

Uit onderzoek, van bijvoorbeeld TNO, volgt dat geluidsschermen minder effectief zijn dan gedacht, onder andere door invloed wind. De huidige rekenmodellen evenals het geluidsrapport houden hier onvoldoende rekening mee.

Reactie:

In de omgevingsvergunning zijn voldoende geluidsvoorschriften opgenomen om een goede ruimtelijke ordening te borgen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.12 Gedrag inrichtinghouder

In het geluidsrapport staat vermeld 'dat de honden door de inrichtinghouder te allen tijde in de gaten worden gehouden, zodat er rust en kalmte in de groep heerst. En dat bij aanhoudend of afwijkend blafgedrag er direct ingegrepen wordt door de betreffende hond(en) te scheiden van de groep.' Hieraan wordt ernstig getwijfeld omdat de inrichtinghouder zijn aandacht voornamelijk nodig zal hebben voor de hoofdactiviteit ter plekke: het rundveebedrijf. Ook kunnen meerdere groepen in honden in verschillende hokken tegelijk blaffen, terwijl de inrichtinghouder slecht op één plek tegelijk kan zijn. Daarnaast

heeft de inrichtinghouder ook slaap nodig, terwijl bij een groep van honden van die omvang ten minste één hond kan gaan blaffen en de rest kan meenemen.

Reactie:

Het hondenpension wordt niet alleen door de inrichtinghouder geëxploiteerd, maar ook door zijn echtgenote. In zoverre wordt de bedrijfsvoering van het hondenpension te beperkt voorgesteld. Verder bevinden zich in de nachtperiode geen honden in het buitenverblijf. Inrichtinghouder heeft ondubbelzinnig vermeld dat hij toeziet op de honden. Het staat inrichtinghouder vrij om dat in eigen persoon te doen, of daarvoor een ander natuurlijk persoon in te schakelen. Met de voorschriften die aan de omgevingsvergunning verbonden worden, is good housekeeping gewaarborgd. Als de geluidvoorschriften worden overtreden, kan immers handhavend worden optreden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.13 Buitenverblijven

Er wordt voorzien dat de honden (in ten minste 3 groepen) 2 uur in het buitenverblijf worden uitgelaten. Hoe worden zij, zonder dat ze gedwongen worden, weer naar binnen geleid? Daarbij zullen sommige honden loops zijn, weer andere agressief. Dit betekent dat dus minimaal 3 groepen, misschien 4, elke 2 uur gebruik zullen maken van het buitenverblijf. Dat betekent gedurende de hele dag regelmatig buitengeblaf.

Reactie:

In het akoestisch onderzoek is aangegeven dat elke hond 2 uur in het buitenverblijf verblijft. Per hond is een blaftijd van 5% gehanteerd (= 3 minuten echte blaftijd in de 2 uur dat een hond buiten is). In de akoestische modelvorming is een drietal geluidbronnen ingevoerd die allemaal een deel van het totaal aantal honden representeren. Bij de berekening van het langtijdgemiddelde deelbeoordelingsniveau als gevolg van het blaffen van de honden wordt de totale geluidsenergie van het blaffen gemiddeld berekend over de beoordelingsperiode (dagperiode). Voor het bepalen van de maximale geluidsniveaus als gevolg van het blaffen wordt geen middeling over de gehele beoordelingsperiode gebruikt.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.14 Best beschikbare techniek

In de bijbehorende ruimtelijke onderbouwing wordt gesproken over de best beschikbare technieken om even later op te merken dat 'het eigen materieel zoals tractoren en shovel in goede staat worden onderhouden en dat men derhalve mag veronderstellen dat de eigen voertuigen voldoen aan de huidige stand der techniek.' Getwijfeld kan worden over dit materieel goed onderhouden wordt. Ook kan getwijfeld worden of het desbetreffende materieel voldoet aan de huidige stand van techniek, gelet op het bouwjaar. Indien best beschikbare technieken voorgeschreven worden, is vervanging en bijbehorende investering onvermijdelijk.

Reactie:

De aanvraag ziet niet op het agrarisch gebruik. Daarbij zijn de bronniveaus die in het akoestisch onderzoek gehanteerd worden voor materieel representatief.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.15 Planschade

Eén nevenactiviteit kan nooit opwegen tegen de enorme waardedaling van de meer dan 50 huizen en de te verwachten planschade. De economische afweging kan daarmee nooit in het voordeel van de initiatiefnemer uitvallen. In het verlengde hiervan: de verhaalbaarheid van planschade lijkt onvoldoende gewaarborgd.

Reactie:

Een relevante planschadeovereenkomst is aanwezig. Daarmee is de verhaalbaarheid van planschade gewaarborgd en zijn economische afwegingen met betrekking tot de haalbaarheid hier in het geheel niet aan de orde.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

4. Zienswijzen reclamant 0000

4.1 Provinciale Ruimtelijke Verordening

Het hondenpension is strijdig met de provinciale verordening.

Reactie:

Er is, zoals inmiddels herhaaldelijk in deze nota uiteengezet, geen strijd met de bedoelde provinciale verordening.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

4.2 Redelijke eisen van welstand

De huidige bebouwing verdient geen schoonheidsprijs. Komt er nog een dergelijk lelijk pand bij?
reactie:

Reactie:

Het één en ander voldoet aan de daaraan te stellen eisen van welstand. Tevens wordt de bebouwing landschappelijk ingepast.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

4.3 Landschappelijke inpassing

De inrichting van het erf en bijbehorend beplantingsplan doen afbreuk aan de inrichting van de omgeving die de provincie juist wil beschermen.

Reactie:

Het inrichtingsplan is zorgvuldig tot stand gekomen en heeft niet geleid tot bedenkingen aan de zijde van de provincie. Nogmaals, het plan en bijbehorende ruimtelijke onderbouw is afgestemd met de Provincie.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

4.4 Effect geluidsschermen

Agevraagd wordt of lelijke en spiegelende glazen geluidsschermen afdoende zijn om geluid te weren.

Reactie:

Het effect van de geluidsschermen is berekend conform de wettelijk voorgeschreven meet- en rekenvoorschriften. In verband met een mogelijke overschatting van het afschermende effect van deze geluidsschermen is voorgeschreven dat deze schermen onder een hoek van 10 tot 20 graden geplaatst moeten worden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

4.5 Geluidsoverlast

Gevreesd wordt voor geluidsoverlast. 1 blaffende hond is al vervelend, laat staan 68 blaffende honden.

Reactie:

Voor wat betreft geluid is met het laatste akoestisch onderzoek aangetoond dat de inrichting kan voldoen aan het Activiteitenbesluit en geen negatieve invloed heeft op een goede ruimtelijke ordening. Om een goede ruimtelijke ordening te borgen zijn aan de vergunning geluidvoorschriften verbonden. Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5. Zienswijzen reclamant NV

5.1 Strijd bestemmingsplan

Eén van de toegestane nevenactiviteiten is de uitbating van een dierenpension met een maximaal toegestane bebouwing van 300 m², zie tabel 3.1 bij artikel 3.5.1 van het bestemmingsplan. Reeds om dit vereiste dient de aanvraag afgewezen te worden: de voorgenomen nieuwbouw ten behoeve van het pension bedraagt maximaal 485 m² en overschrijdt dus het toegestane maximum.

Dat er elders op het perceel een ander gebouw wordt gesloopt, doet daar niets aan af. De regel ziet immers expliciet op het gebruik van oppervlakte voor de nevenactiviteit. Het gebouw dat gesloopt zou worden, wordt gebruikt voor de hoofdactiviteit en kan dus niet compenseren voor de overschrijding.

Daarbij voldoet het voorgenomen hondenpension niet aan hetgeen bepaald is in artikel 3.5.1 lid a onder 2 van het bestemmingsplan. De nevenactiviteit dient te vallen binnen milieucategorie 1 en 2 van de Staat van Bedrijfsactiviteiten. Dierenasiels en -pensions vallen echter in categorie 3.2. Ook om deze reden kan de onderhavige aanvraag niet toegewezen worden.

Reactie:

Juist vanwege de hierboven beschreven strijd met het bestemmingsplan wordt met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 3°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (het vroegere projectbesluit) gemotiveerd afgeweken van dit bestemmingsplan aangezien het hondenpension, blijkens de overgelegde ruimtelijke onderbouwing en laatste geluidsrapportage, te verenigen is met een goede ruimtelijke ordening. De sloop van bepaalde bestaande opstallen is vereist om aan bepaalde provinciale regelgeving te voldoen in deze.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.2 Nevenactiviteit

Naast het bovenstaande blijkt uit de KvK-gegevens van de aanvrager dat het bedrijf zich reeds bezig houdt met meer dan enkel rundveehouderij, maar ook met gewasteelt, melkveehouderij en veehandel. Veehandel wordt expliciet genoemd als nevenactiviteit in tabel 3.1 en uit het rapport van de agrarische beoordelingscommissie (Abc) blijkt dat er ook paardrijactiviteiten plaatsvinden, die ook volgens tabel 3.1 gekwalificeerd moeten worden als nevenactiviteit. Daarmee wordt het hondenpension de derde nevenactiviteit, terwijl artikel 3.5.1 er maar twee toelaat. Tot slot trekt de indiener van deze zienswijze in twijfel of het hondenpension wel daadwerkelijk te kwalificeren kan zijn als een 'nevenactiviteit'. De voorgenomen capaciteit van 68 honden is aanzienlijk. Het ligt dan ook voor de hand dat de te genereren inkomsten hieruit een significant percentage zullen vormen van de totale inkomsten van het agrarische bedrijf.

Reactie:

Het laatste advies van de Abc-commissie in deze, is dat alleen het hondenpension, gezien in omvang en inkomsten, daadwerkelijk kwalificeert als nevenactiviteit. Voor de motivering wordt korthedshalve verwezen naar het desbetreffende advies. Verder constateren wij dat dit advies niet gemotiveerd wordt bestreden door een deskundig tegenadvies.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.3 Toepassing artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3° Wabo

Het college is van mening dat de afwijkingsregels uit het vigerend bestemmingsplan ter zijde geschoven kunnen worden door toepassing van artikel 2.12, lid 1, sub a, onder 3, Wabo. Dit derde sublid is bestemd voor 'overige gevallen' waarin er sprake is van een bestemmingsplan of beheersverordening die geen afwijkingsregels bevat. Nu het bestemmingsplan wel degelijk afwijkingsregels bevat, is er geen reden om artikel 2.12, lid 1, sub a, onder 1, Wabo niet toe te passen. Het enkele feit dat de aanvraag niet voldoet aan de daarvoor geldende afwijkingsregels, is geen reden om toepassing van artikel 2.12, lid 1, sub a, onder 1, Wabo achterwege te laten en terug te vallen op het derde sublid van datzelfde artikel.

Reactie:

Bovenstaande interpretatie over het toepassingsbereik van artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 3°, van de Wabo is onjuist. Juist vanwege het feit dat de in de voorgenomen afwijking van het bestemmingsplan niet wordt voorzien door het bestemmingsplan of artikel 4 van bijlage II behorend bij het Besluit omgevingsrecht, is toepassing van artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 3°, van de Wabo aangewezen. Temeer omdat één en ander voorzien is van een goede ruimtelijke onderbouwing.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.4 Goede ruimtelijke onderbouwing

Evenwel voldoet het besluit van het College ook niet aan artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 Wabo. Hiervoor is namelijk noodzakelijk dat het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat. Hiervan is geen sprake.

Reactie:

De omgevingsvergunning is voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing met bijbehorende haalbaarheidsonderzoeken, zoals vereist in het Afwijkingenbeleid gemeente Stichtse Vecht 2017.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.5 Zorgvuldige voorbereiding

Op grond van artikel 3:2 Awb dient een bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen te vergaren. Bij het ontwerpbesluit heeft het college een 42 pagina's tellend document bijgevoegd getiteld 'ruimtelijke onderbouwing'. Het document beschrijft enkele onderzoeken naar het effect van het voorgenomen hondenpension op de ruimte. Veel van deze onderzoeken zijn echter geenszins sluitend. Andere belangrijke facetten komen in het geheel niet aan bod. Zo is het beschreven geluidsonderzoek voornamelijk verricht naar de geluidsoverlast die ontstaat door de huidige werkzaamheden en is er maar beperkt onderzoek gedaan naar de te verwachten geluidsoverlast door het hondenpension. Hierdoor is er geen goed beeld bekend van de te verwachten geluidsoverlast. Wat betreft de te verwachten verkeerstoename wordt enkel gesteld dat de extra vervoersbewegingen opgenomen kunnen worden in het 'verkeersbeeld van de Rijksstraatweg' en dat de veiligheid van (brom)fietsers en voetganger niet in gevaar dient te worden gebracht. Op welke wijze deze veiligheid dan gegarandeerd kan worden, wordt niet behandeld. Verder ontbreekt het advies van de welstandscommissie 'Mooi Sticht' in het dossier, terwijl daarnaar wel verwezen wordt in het ontwerpbesluit. In het onderbouwingsdocument wordt in het geheel niet beschreven wat de uiterlijke invloed is van de voorgenomen nieuwbouw, de glazen geluidswanden en hoge beplantingen op het landelijke weidelandschap, terwijl dit wel een essentieel onderdeel is van ruimtelijke ordening. Het project bestaat uit het bouwen van nieuwbouw op het perceel, het opwerpen van glazen geluidswanden en het aanbrengen van hoge beplantingen parallel aan de nieuwbouw. Hoewel het effect van de bedrijfsvoering op de omgeving wel in enige mate is gepoogd te meten, zijn de overige bouwsels en beplantingen buiten schot gebleven. Zo is niet onderzocht of de beplantingen voldoen aan de Keur 2017 van Waterschap en is onduidelijk of de geluidswanden enig gevolg hebben voor de te huisvesten honden door bijvoorbeeld geluidsversterking door resonantie of temperatuurstijgingen als gevolg van een mogelijk vergrootglas-effect.

Reactie:

Bovenstaande kan niet begrepen worden:

De geluidsrapportage waaraan gerefereerd wordt is tot stand gekomen met toepassing van de wettelijk voorgeschreven methodiek, geeft behoorlijk inzicht in de geluidsbelasting die het hondenpension met zich brengt en, zo constateren wij, wordt evenmin bestreden door een deskundig tegenrapport.

Ook het aspect verkeer wordt behoorlijk behandeld in de overgelegde ruimtelijke onderbouwing.

Dat één en ander wat betreft de uiterlijke invloed niet is beschreven in het ontwerp, is evident aangezien daartoe verwezen wordt naar het advies van de welstandscommissie. Wat betreft de glazen geluidswanden en de beschreven hoge beplanting: het glazen geluidsscherm is nodig om, zekerheidshalve, meer geluidsreductie te bewerkstelligen en de landschappelijk inpassing zorgt ervoor dat het zicht op het hondenpension beperkt wordt.

~~De opmerkingen over het keur-misfen voorts betekenis, aangezien~~ Eén en ander is behoorlijk afgestemd met het waterschap, zie voorts de reactie onder punt 2.33. En de geluidswanden, nogmaals, worden aangebracht om juist meer geluidsreductie af te dwingen. Derhalve kan de opmerking over resonantie niet begrepen worden. Ook de opmerking over temperatuurstijging kan niet begrepen worden, aangezien de glazen geluidswanden bij het buitenhok worden geplaatst.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.6 Belangenafweging

Op grond van artikel 3:4 Awb weegt het bestuursorgaan de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen af. De voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van het besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen. In het kader van de omgevingsvergunning staat het belang van de bewoners van Rijkstraatweg 188 een hondenpension als nevenactiviteit te kunnen uitbaten tegenover de belangen van omwonenden geen geluidsoverlast te ervaren. Verder speelt het belang van toenemend verkeer in de buurt een rol. De afweging dient te leiden tot een evenwichtig resultaat voor alle belanghebbenden.

Bij ontwerpbesluit d.d. 2 mei 2018 wordt een omgevingsvergunning verleend aan de bewoners van Rijkstraatweg 188 om een hondenpension als nevenactiviteit te kunnen uitbaten op een oppervlakte van maar liefst 485 m². Aan dit besluit ligt een zodanig onevenwichtige belangenafweging ten grondslag dat het College niet in redelijkheid tot dit besluit heeft kunnen komen.

Reactie:

Het ontwerp met bijbehorende documenten geeft inzicht in en toont aan dat de belangen van omwonenden bij het te nemen besluit behoorlijk zijn betrokken en afgewogen. Het maatgevend aspect in deze kwestie, de geluidsbelasting van het hondenpension, brengt niet met zich dat geoordeeld moet worden dat het hondenpension leidt tot een onevenredige aantasting van het woon- en leefklimaat in de directe omgeving.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.7 Geluidsoverlast

In Loenen aan de Vecht en omgeving wonen vele hondenbezitters. De weidse en vrije natuur nodigen immers uit tot lange wandelingen en bieden honden een ideale leefomgeving. In combinatie met een vergund pensionoppervlak van 485 m² is aannemelijk dat vele honden hier zullen worden ondergebracht. Daarnaast bestaan in de omgeving van Loenen aan de Vecht weinig vergelijkbare hondenpensions. In de eerste plaats zal grootschalige geluidsoverlast ontstaan. Gelet op de ruimtelijke omgeving en de ligging van de geplande dierenverblijven kan het hondenpension niet worden opgezet zonder geluidsoverlast in de vorm van grootschalig geblaf voor omwonenden te veroorzaken. Daarbij dient eveneens in aanmerking te worden genomen dat de grootte van het pension zodanig is, dat vele honden tegelijkertijd kunnen worden opgevangen.

Reactie:

Het aspect geluid is reeds behandeld en komt in de gehele nota uitgebreid aan bod. Daarbij moet nog opgemerkt worden dat het hondenpension begrensd wordt in capaciteit, juist met het oog op de geluidsbelasting ter plekke.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.8 Woon- en leefklimaat

Dit tast het leef- en woongenot van de omwonenden ten zeerste aan. Vele van hen, waaronder cliënten, zijn juist vanwege de rustige omgeving en de weidse natuur naar Loenen aan de Vecht getrokken. De snelweg ligt immers niet op gehoorafstand en de provinciale weg loopt een eind ten noorden van de bewuste locatie. Door het hondenpension zal deze relatieve rust worden verstoord.

Reactie:

Vanuit de regels van de ruimtelijke ordening gelden voorwaarden waaraan moet worden voldaan voordat een verandering of ontwikkeling kan plaatsvinden. De ruimtelijke onderbouwing met bijbehorende haalbaarheidsonderzoeken toont aan dat aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.9 Planschade

Niet alleen zal de te verwachten geluidsoverlast het leef- en woongenot verminderen, ook zullen buurtbewoners vermogensrechtelijk nadeel ondervinden. De prijzen van onroerend goed zullen immers dalen ten gevolge van de verstoring van de rust. Kopers zullen hun heil op een rustiger locatie zoeken, hetgeen de verkoop zal bemoeilijken.

Reactie:

Een relevante planschadeovereenkomst is getekend. Of en hoeveel planschade geleden wordt, is geen onderwerp van deze procedure.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.10 Verkeersstroom

In de tweede plaats leidt het hondenpension tot verkeersoverlast. Er zal immers een grote toestroom aan hondeigenaren op gang komen, welke hun hond met de auto bij het pension zullen afleveren. Ook dit zal de rust voor omwonenden verstoren. Op geen enkele wijze blijkt dat met deze belangen rekening is gehouden.

Reactie:

De verkeersparagraaf van de ruimtelijke onderbouwing geeft voldoende inzicht in de te verwachten verkeersstroom en hoe daarmee wordt omgegaan. Daarbij achten we van belang dat op geen enkele wijze aannemelijk wordt gemaakt dat deze beoordeling niet klopt. De enkele stelling is althans daartoe onvoldoende.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.11 Belangenafweging

In de belangenafweging dient eveneens te worden betrokken dat de omgevingsvergunning wordt afgegeven voor een nevenactiviteit. In dit kader dient het belang van de omwonenden in de regel zwaarder te wegen, nu het ondernemingsbelang minder gediend is. De hoofdactiviteit zal immers het inkomen genereren. Geenszins blijkt dat dit in de belangenafweging een rol heeft gespeeld.

Reactie:

In deze procedure is geen plek om het ondernemersbelang af te wegen tegen het belang van de omwonenden. Slechts beoordeeld moet worden of de vestiging van het hondenpension verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Gelet op de ruimtelijke onderbouwing in samenhang gezien met de laatste geluidsrapportage, is dat het geval.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6. Zienswijzen reclamant W

6.1 Provinciale Ruimtelijke Verordening

Het plan is strijdig is met de provinciale verordening. Volgens artikel 4.13 van die verordening kunnen dergelijke nieuwe initiatieven alleen worden toegestaan indien minstens evenveel vierkante meters aan oude bouwwerken worden gesloopt dan er nieuw worden opgericht. Uit het plan blijkt dat er ruim 500 m2 wordt gebouwd en maar 446 m2 wordt gesloopt. Tevens wordt door de bouw van het hondenpension ook omliggende agrarische bedrijven worden belemmerd. Hetgeen volgens dit artikel ook niet is toegestaan.

Reactie:

Gerefererd wordt aan artikel 4.13 van de Provinciale Ruimtelijke Verordening Provincie Utrecht 2013. In het zevende lid van dat artikel valt, eenvoudig gezegd, te lezen dat de oppervlakte aan bedrijfsbebouwing ten behoeve van een nevenactiviteit niet mag worden vergroot. Zodoende wordt ten behoeve van het hondenpension ca. 446 454 m2 gebouwd en eenzelfde oppervlakte aan bedrijfsbebouwing gesloopt, zie voorts de reactie onder punt 2.6. Ook bevat het zevende lid de bepaling dat omliggende agrarische bedrijven bij de vestiging van een nevenfunctie niet belemmerd mogen worden. In aanmerking genomen dat het dichtstbijzijnde agrarisch bedrijf op een afstand van ca 100 m ten opzichte van het te realiseren hondenpension ligt, belemmert het hondenpension dit agrarisch bedrijf niet.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.2 Landschappelijke inpassing

Ook de inrichting van het erf en het bijbehorende beplantingsplan doen afbreuk aan de bestaande kernkwaliteiten van het landschap die de provincie met deze regel beoogt te beschermen. Er komen spiegelende glazen geluidsschermen hetgeen ten koste gaat van het open landschap van de Hollandse Waterlinie (beschermd Unesco werelderfgoed). In de beeldkwaliteitsparagraaf wordt hier niet of althans onvoldoende op ingegaan.

Reactie:

De glazen geluidsschermen zijn noodzakelijk vanwege geluidsreductie en vloeien niet voort uit de beschreven beeldkwaliteitsparagraaf. Daarbij zijn de te realiseren glazen geluidsschermen niet spiegelend en wordt het zicht op deze geluidsschermen ontnomen c.q. bemoeilijkt door de aan te leggen landschappelijke inpassing. Tevens maakt de bedoelde beeldkwaliteitsparagraaf op behoorlijke wijze inzichtelijk hoe het hondenpension te verenigen is met het landschap ter plekke.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.3 Situering in relatie tot bouwvlak

Op de informatieavond van 11 april 2018 is een tekening getoond waaruit blijkt dat er deels buiten het bouwblok zou worden gebouwd. Na navraag is op 13 april 2018 een tekening ontvangen waaruit zou moeten blijken dat dit niet het geval is. Onduidelijk is echter of het bouwblok op de tekening van 13 april 2018 wel juist is ingetekend en welke tekening nu onderdeel uitmaakt van de vergunningaanvraag.

Bouwen buiten het bouwblok is niet toegestaan volgens de provinciale verordening. Hierbij wordt benadrukt dat het bouwblok van het bedrijf in het verleden al diverse malen is aangepast. Op 6 maart 2018 heeft de gemeenteraad besloten geen extra bouwblok meer toe te kennen voor een mestvergister, de kuilvoerplaten, stal E en de klaverhutten. Het is dan ook onlogisch dat in dit ontwerpbesluit nu wel wordt toegestaan dat buiten het bouwblok wordt gebouwd om een hondenpension op te richten.

Reactie:

Bedoeld wordt de tekening van 18 april 2018. Volgens deze tekening, welke deel uitmaakt van de te verlenen omgevingsvergunning, wordt niet buiten het bouwvlak ter plekke gebouwd.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.4 Verklaring van geen bedenkingen

Ten onrechte is geen verklaring van geen bedenkingen aangevraagd bij de gemeenteraad. Het project valt immers niet onder één van de categorieën genoemd in art. II van het raadsbesluit van 22 november 2011. Sub a is niet van toepassing omdat het project gezien de vele eerdere afwijzingen en ook de afwijkingen ten opzichte van het bestemmingsplan niet past binnen het bestaande ruimtelijke beleid van de gemeenteraad en sub c is niet van toepassing omdat het daarbij gaat om de transformatie van bestaande gebouwen, terwijl er hier nieuw wordt gebouwd. Alle overige leden van dit artikel zijn in het geheel niet van toepassing omdat deze zien op andere categorieën projecten.

Bovendien stelt artikel III, sub b dat indien een milieueffectrapport of een milieueffectbeoordeling is opgesteld, de raad tevens een verklaring van geen bedenkingen moet afgeven, zelfs indien het project wel in de categorieën genoemd in artikel II valt. Nu het project niet valt onder een van de categorieën genoemd in art. II van het raadsbesluit van 22 november 2011 is wel een verklaring van geen bedenkingen nodig.

Reactie:

Ingevolge artikel II, aanhef en onder c, van het besluit van de raad van 22 november 2011 is geen verklaring van geen bedenkingen vereist voor de realisering van functiewijzingen van bestaande opstallen met bijbehorende gronden, de daaruit voorkomende bouwactiviteiten alsmede uitbreiding van bestaande functies. Aangezien realisatie van het hondenpension inhoudt dat een bestaande opstal wordt verbouwd en als zodanig van het functie wijzigt, is het gestelde onder 'sub c' van toepassing en is geen verklaring van geen bedenkingen vereist. Dit oordeel wordt overigens ook bevestigd door de raadscommissie in de vergadering van 5 september 2017.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.5 Programmatische Aanpak Stikstof

Cliënten wijzen voorts op de uitspraak van de Raad van State met betrekking tot het bestemmingsplan Landelijk gebied Noord waar in afwachting van de uitspraken van het Europese Hof over de PAS geen wijzigingen meer worden toegestaan in agrarische bedrijfsvoering. Cliënten zijn dan ook van oordeel dat ook deze wijziging daarom geen doorgang kan vinden.

Reactie:

Ten behoeve van de onderhavige aanvraag (hondenpension en verplaatsing vee) heeft de provincie Utrecht in het kader van de aan ammoniak gerelateerde stikstofdepositie een verklaring van geen bedenkingen afgegeven.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.6 Ladder van duurzame verstedelijking

Ook zijn cliënten van oordeel dat de komst van het hondenpension is aan te merken als een nieuwe stedelijke ontwikkeling. Cliënten merken op dat hiervoor de ladder duurzame verstedelijking had moeten worden doorlopen op grond van artikel 3.1.6 Bro. Cliënten zijn van oordeel dat de toename van bouwoppervlak buiten het bouwvlak niet valt binnen een voorzienbare ontwikkeling en derhalve had ook de ladder voor duurzame verstedelijking moeten worden afgelopen in het besluit.

Reactie:

Volgens het Besluit ruimtelijke ordening is een stedelijke ontwikkeling 'een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen'. Volgens de bijbehorende handreiking moet bij bedrijventerreinen worden gedacht aan bedrijventerreinen, zoals distributierreinen, industrieterreinen, gemengde terreinen, zeehaventerreinen en kantoorlocaties.

Het hondenpension, gelet op omvang en gebruik, kwalificeert niet als stedelijke ontwikkeling zoals bedoeld in het Besluit ruimtelijke ordening. Bevestiging van deze conclusie wordt tevens gezien in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 april 2014 (in zaak nr. 201306183/1/R3). Volgens die uitspraak is de bij bestemmingsplan voorziene bouw van een bedrijfsgebouw van maximaal 400 m² bij een bedrijfsperceel van 2.360 m², gelet op de kleinschalige bedrijfsbebouwing die het bestemmingsplan mogelijk maakt en de beperkte omvang en de beperkte gebruiksmogelijkheden van het plandeel met de bestemming 'Bedrijf', geen stedelijke ontwikkeling. Nu in de voorliggende kwestie een vergelijkbaar verhard oppervlak aan bebouwing wordt gerealiseerd en gesloopt en de gebruiksmogelijkheden van de nieuwbouw beperkt zijn tot hondenpension, is verwijzing naar voornoemde uitspraak vruchtbaar. Gelet op het voorgaande, is een toets aan de Ladder voor Duurzame Verstedelijking niet nodig.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.7 Actuele haalbaarheidsonderzoeken

Cliënten wijzen ook op artikel 3.1.1a van het Bro die aangeeft dat bij het vaststellen van bestemmingsplannen de gegevens waarop dit plan gebaseerd wordt niet ouder mogen zijn dan twee jaar. Cliënten zijn van oordeel dat deze bepaling mutatis mutandis ook analoog van toepassing is op het toestaan van afwijkingen van het bestemmingsplan. Nu de aanvraag dateert uit 2014 en veel onderzoeken sindsdien niet opnieuw zijn uitgevoerd, berust het ontwerpbesluit niet op zorgvuldig onderzoek en een deugdelijke motivering. Ook de foto's bij de aanvraag zijn heel oud. Zo staat de melkstal hier nog geen eens op. Cliënten doet u hierbij recentere foto's toekomen genomen vanaf haar perceel.

Reactie:

De verwijzing naar artikel 3.1.1a van het Bro mist betekenis omdat dit artikel, gelijk zoals gesteld, slechts betrekking heeft op bestemmingsplannen. Verder wordt met dit deel van de zienswijze miskend dat de (geluids)onderzoeken en de ruimtelijke onderbouwing waarop de ontwerp omgevingsvergunning zijn gebaseerd, niet dusdanig oud zijn dat deze hun betekenis verloren hebben.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.8 Aantal nevenfuncties

Cliënten wijzen er voorts op dat in het bestemmingsplan is aangegeven dat er slechts 2 nevenfuncties per bedrijf zijn toegestaan. Naast de veehouderij doet het bedrijf al aan gewasteelt en worden er tevens paarden gehouden. Dit zijn volgens cliënten al twee nevenactiviteiten omdat het perceel bestemd is als 'agraris met waarden' waar alleen grondgebonden veehouderijbedrijven zijn toegestaan. Cliënten zijn van oordeel dat niet goed is gemotiveerd waarom in afwijking van het bestemmingsplan een derde nevenactiviteit zou moeten worden toegestaan. Alle nevenfuncties tezamen mogen bovendien een oppervlakte hebben van 500 m², ook deze oppervlakte wordt, zonder deugdelijke motivering fors overschreden. Bovendien wordt zonder goede motivatie afgeweken van de maximaal toegestane milieucategorie uit het bestemmingsplan.

Reactie:

Blijkens het advies van de Abc van 3 januari 2014 is in deze kwestie slechts één nevenfunctie te onderscheiden: het te vestigen hondenpension. De activiteiten met paarden zijn volgens dit advies hobbymatig, hetgeen bepaald niet ongeloofwaardig is gelet op de in het advies genoemde aantallen. Verder kan de opmerking over gewasteelt niet begrepen worden, aangezien ter plekke alleen vee wordt gehouden en geen gewassen worden verbouwd.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.9 Redelijke eisen van welstand

Cliënten zijn tevens van oordeel dat het plan niet voldoet aan de redelijke eisen van welstand. Cliënten zijn van oordeel dat de glazen geluidsschermen en de nieuw te bouwen kennel niet goed passen in de omgeving en het landschap. Ook merken zij op dat het advies van de welstandcommissie niet behoort tot de gepubliceerde stukken en behouden zich dan ook het recht voor hier nadere opmerkingen over in te dienen na ontvangst van het advies.
reactie

Reactie:

Het positief welstandsadvies ter zake heeft ter inzage gelegen. Opmerkingen over dit welstandsadvies kunnen uiteraard gemaakt worden, maar alleen met een deskundig tegenadvies kan een welstandadvies inhoudelijk bestreden worden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.10 Brongegevens

Cliënten zijn verder van oordeel dat het geluidsrapport de situatie niet adequaat genoeg benaderd en daardoor onbetrouwbaar is. De 4 groepen van circa 20 honden die zullen worden opgevangen zijn beschreven als 4 puntbronnen. Dit is een onjuiste weergave van de werkelijkheid waarbij elke hond als een aparte puntbron fungeert. Bovendien maakt het voor het geluidsrapport ook nog uit of gerekend wordt met het geblaf van een chihuahua of van een Duitse herder. De ene hond blaft immers harder dan de andere. Ook blijkt nergens uit dat de aanname dat elke hond slechts 3 minuten per uur zal blaffen klopt. Cliënten schatten in dat dit vele malen hoger zal uitvallen.

Reactie:

Het is onjuist om elke hond aan te merken als puntbron. Dit is althans niet in overeenstemming met de voorgeschreven en geaccepteerde methodiek. Ook wordt miskend dat in de bedoelde geluidsrapportage met een bronvermogen van 105 dBa wordt gerekend: een bronvermogen dat bij grote honden hoort. Zodoende wordt voor het aspect geluid van een worstcasescenario uitgegaan, hetgeen zorgvuldig te achten is.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.11 Geluidsreductie ten gevolge van geluidsscherm

Voorts zijn cliënten van oordeel dat onvoldoende inzichtelijk wordt gemaakt hoe de geluidsschermen het geluid zouden absorberen en of dit een geluidsreductie oplevert. Cliënten zijn dan ook van oordeel dat niet voldaan kan worden aan de wettelijke normen voor geluidsbelasting op hun woning zoals vervat in het Activiteitenbesluit.

Reactie:

Het effect van de geluidsschermen is berekend conform de wettelijk voorgeschreven meet- en rekenvoorschriften. In verband met een mogelijke overschatting van het afschermende effect van deze geluidsschermen is voorgeschreven dat deze schermen onder een hoek van 10 tot 20 graden geplaatst moeten worden. Verder zijn aan de vergunning geluidvoorschriften verbonden, zodat bij overschrijding van de normen er handhavend kan worden opgetreden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.12 Keur

Cliënten zijn voorts van oordeel dat het plan in strijd komt met de regels uit de Keur van het Waterschap nu volgens het beplantingsplan verschillende sloten zullen worden gedempt en er bosschages worden aangebracht op de oever van een schouwsloot die daardoor niet meer onderhouden kan worden. Ook in het verleden zijn al verschillende sloten gedempt (waar geen compensatie voor heeft plaatsgevonden). Deze sloten zijn ook weggelaten op de tekeningen.

Reactie:

*Het herbepantingsplan brengt geen demping van sloten met zich. Indien gemeend wordt dat in het verleden zonder de daarvoor benodigde toestemming van het bevoegd gezag sloten zijn gedempt, dient men zich tot dat bevoegd gezag te wenden. Daarbij blijft onderhoud van de betrokken schouwsloot straks nog steeds mogelijk door dit vanaf de andere kant te doen. **Zie voorts de reactie onder punt 2.33.***

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.13 Beplantingsplan

Cliënten wijzen er op dat de afschermende beplanting volgens het beplantingsplan circa 10 meter hoog zou worden. Cliënten vinden dit niet passend in de omgeving, zeker niet omdat de hockeyclub verplicht wordt om de beplanting op een hoogte van maximaal 3,50 meter te houden. Bovendien zorgt de beplanting op de rand van de sloot dat geen onderhoud aan de sloot en aan de beplanting meer kan plaatsvinden. [REDACTED]

[REDACTED] Zij maken zich dan ook ernstig zorgen dat er een woestijn aan beplanting ontstaat die niemand meer kan of zal onderhouden. [REDACTED]

Reactie:

Het verband tussen de beschreven beplanting behorend bij de hockeyclub en de landschappelijke inpassing van het hondenpension ontgaat ons. Daarbij kan worden afgevraagd, indien een rechtstreeks verband tussen de bedoelde beplanting zou bestaan, deze op goede grond met elkaar vergeleken kan worden gelet op hun functie: het hondenpension heeft nu eenmaal meer landschappelijk inpassing nodig dan de hockeyclub. Ook blijft onderhoud mogelijk vanaf de andere kan van de sloot.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.14 Belangenafweging

Daarnaast zijn cliënten van oordeel dat hun belangen ernstig worden geschaad door de komst van de hondenpension en de bijbehorende geluidswand. Zij vrezen ernstige geluidsoverlast, vermindering van hun uitzicht en meer schaduwwerking [REDACTED]. Zij hebben tot op heden nooit geprotesteerd tegen de uitbreidingen van de VOF omdat zij alle bedrijven in de omgeving een goede boterham gunnen. Gezien de enorme gevolgen voor hun eigen perceel voelen cliënten zich nu wel gedwongen voor hun belangen op te komen middels deze zienswijze.

Reactie:

In de voorliggende nota van antwoord is genoegzaam beargumenteerd dat de komst van het hondenpension geen onevenredige geluidsoverlast met zich brengt. De opmerking over vermindering van uitzicht en schaduwwerking kan niet begrepen worden, gelet op het feit dat de dichtstbijzijnde woning op een afstand van meer dan 100 m is gelegen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.15 Behoeft

Dit mede nu volgens cliënten niet vast staat dat er ook behoefte is aan een hondenpension in de gemeente (laat staan van een dergelijke omvang). De aanvrager geeft hier over aan dat hij regelmatig gebeld wordt met vragen van potentiële klanten. Dit is een logisch gevolg van het feit dat de aanvrager een website heeft gemaakt voor zijn toekomstige hondenpension waar ook diens telefoonnummer op staat en het feit dat hij als zodanig vindbaar is op diverse websites (www.honden.info bijvoorbeeld).

Reactie:

De afweging of een hondenpension van de voorgestelde grootte economisch het nastreven waard is, is uitsluitend voorbehouden aan initiatiefnemer. In het kader van deze procedure, dient uitsluitend beoordeeld te worden of het voorgenomen hondenpension verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, hetgeen het geval is.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.15 Planschade

Tot slot zijn cliënten van oordeel dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met de waardedaling van hun woning en hun perceel als gevolg van de betrokken plannen. Gezien het feit dat geen exploitatieplan is vastgesteld, verwachten cliënten dat gezien de hoge planschadebedragen die zullen moeten worden uitgekeerd, het plan financieel niet rendabel is.

Reactie:

Een relevante planschadeovereenkomst is getekend. De vraag of en in hoeverre planschade wordt geleden, wordt in deze procedure niet beantwoord. Dit deel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.